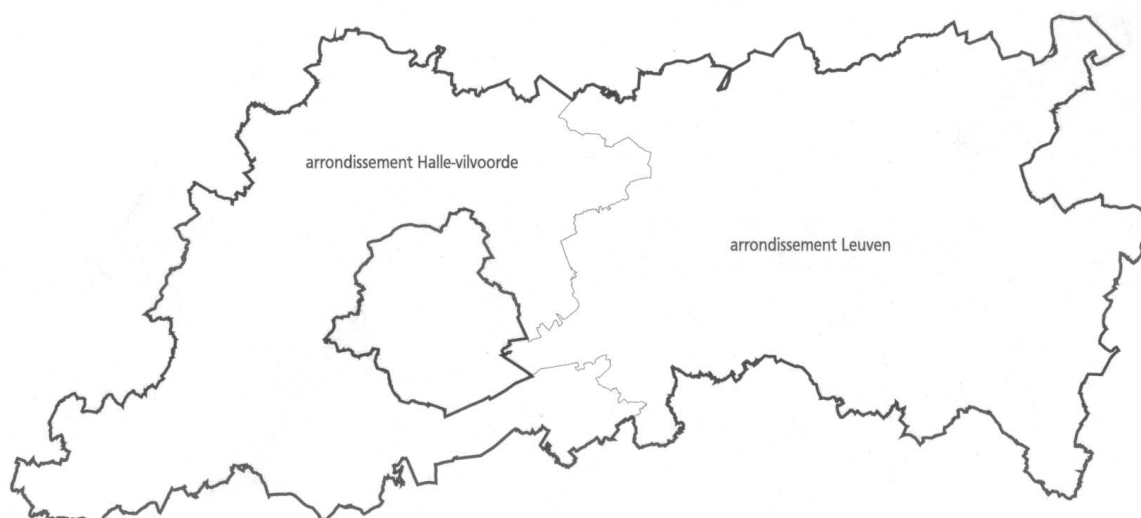

Programma provincieraadsverkiezingen 2012

Veilig, Vlaams en Leefbaar Vlaams-Brabant

Inhoudsopgave

INLEIDING: DE PROVINCIES IN HET ALGEMEEN	3
1. EEN VLAAMSE PROVINCIE	4
2. HUISVESTING: EEN BETAALBARE PROVINCIE	9
3. EEN VEILIGE PROVINCIE, LOS VAN BRUSSEL	11
4. RECREATIEDOMEINEN	14
5. WELZIJN	16
6. MELKKOE VOOR KERKFABRIEKEN, NIET-CONFESSIONELEN EN MOSKEEËN	21
7. EUROPA	23
8. LAND- EN TUINBOUW	23
9. ONDERWIJS	25
10. VERKEER EN MOBILITEIT	27
11. WATERLOPEN	30
12. RUIMTELIJKE ORDENING	30
13. LEEFMILIEU	32
14. CULTUUR	35
15. JEUGDBELEID	36
16. SPORT	37
17. TOERISME	38
18. EEN FINANCIËEL GEZONDE PROVINCIE	39
19. PERSONEEL, VERA	40
20. MEER DEMOCRATIE	42

Inleiding: de provincies in het algemeen

Zullen de provincies zich moeten beperken tot grondgebonden bevoegdheden?

Het Vlaams Belang heeft zich steeds vragen gesteld bij de efficiëntie van de provincie en de provinciale schaal als intermediair bestuursniveau. We stellen vast dat ook de Vlaamse overheid al jarenlang probeert – eerst via het kerntakendebat en nu via de “interne staatsvorming” de “bestuurlijke verrommeling” een halt toe te roepen.

De N-VA beloofde n.a.v. de Vlaamse verkiezingen van juni 2009 dat de actieradius van de provincies zou worden ingeperkt en dat men zich op de grondgebonden bevoegdheden zou moeten concentreren. Wat blijkt? De provincies komen meer dan ooit versterkt uit het debat en kunnen zich nog steeds inlaten met gemeenschapsgebonden bevoegdheden, méér nog deze zullen in veel gevallen ook nog eens decretaal worden verankerd.

De “concrete invulling van het provinciaal profiel” in het Witboek voor de interne staatsvorming is voor veel interpretatie vatbaar en de ogenschijnlijk “gesloten” taakstelling wordt uitgehouden in het voordeel van de provincies!

Het is duidelijk dat de N-VA klaar staat om mee te schuiven aan de tafels van de macht en zoveel mogelijk wil toetreden tot de deputaties. De vele aankondigingen en beloftes over de “interne staatsvorming” zullen na de verkiezingen van 14 oktober ongetwijfeld in de vergeetput zijn beland.

Het Vlaams Belang wil

- een ernstige inperking van de provinciale actieradius. Dit betekent een gesloten lijst van grondgebonden bevoegdheden.
- provincies die zich positioneren als instrument voor de versterking van de lokale bestuurskracht m.b.t. grondgebonden materies zoals leefmilieu, ruimtelijke planning, de provinciale recreatie- en groendomeinen, enz....

Wat met de intercommunales en de andere bovenlokale (intermediaire) structuren?

In Vlaams-Brabant zijn bovendien naast de provincie ook nog eens twee grote streekontwikkelingsintercommunales actief (Haviland en Interleuven) waar de provincie telkens heel goed afgelijnde werkafspraken mee moet maken omdat deze intercommunales niet altijd rekening houden met de provinciale prioriteiten of inzichten. Tegelijkertijd zijn er de RESOC's (regionaal sociaal-economische overlegcomité's) die werken rond de zgn. “Streekpacten”. Hiernaast werken natuurlijk ook de soms provinciaal georganiseerde buitendiensten van de Vlaamse administratie (bv. Agentschap Natuur & Bos) en instellingen zoals de Vlaamse Landmaatschappij.

De burger ziet al lang door de bomen het bos niet meer en een efficiënte democratische controle door de provincieraad en de door haar bevolkte mandatarissen is dan ook amper mogelijk en dan ook soms ver te zoeken. De vele intermediaire structuren zijn geen verkozen raden en hebben alleen een getrapte vertegenwoordiging van gemeenten en provincies. Het Vlaams Belang wordt daar natuurlijk overal buiten gehouden, of wat dacht u?

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Geert Bourgeois (N-VA) heeft er via de gouverneurs bijna twee jaar over gedaan om de Vlaamse 'verrommeling' in kaart te brengen.

Het heet nu dat de Vlaamse overheid tegen 2014 een drastische vereenvoudiging van het lokale niveau wil doorvoeren. De minister wil dat de intergemeentelijke samenwerking meer uniform en gestroomlijnd verloopt : een reeks gemeenten die samenwerkt rond één thema zou ook voor andere thema's moeten samenwerken. De gemeenten kregen de voorbije weken de inventaris van de samenwerkingsverbanden toegestuurd, zodat ze nog eens een eigen evaluatie kunnen maken. Na de gemeenteraadverkiezingen krijgen de gouverneurs de opdracht om met de lokale besturen te bekijken hoe een duidelijkere structuur kan worden uitgekristalliseerd.

Het Vlaams Belang wil

- dat beslissingen zo dicht mogelijk bij de burger genomen worden. De gemeenten verdienen een sterkere rol. Dat kan maar als ze ook fors ondersteund worden.
- de intercommunales vervangen door stads- en streekgewesten die ook een aantal van de huidige provinciale bevoegdheden overnemen alsook veel taken die nu versnipperd zijn over intercommunales, RESOC's, regionale landschappen, regionaal gezondheidsoverleg, regionaal welzijnsoverleg, enz...
- Op termijn de provincies vervangen door deze stads- en streekgewesten.
- een evenredig politieke vertegenwoordiging in deze stads- en streekgewesten met de vertegenwoordiging in de gemeenteraden.

1. Een Vlaamse provincie

1.1. Kritiek op het provinciaal beleid

Na de splitsing van de unitaire provincie Brabant in 1994 werd er een tamelijk Vlaams beleid gevoerd met de toenmalige VU in de deputatie en het toenmalige Vlaams Blok als waakhond in de oppositie. Er werden toen een aantal initiatieven op poten gezet waar wij in principe konden achter staan, zoals de Randkrant, de samenwerking van de verschillende culturele centra; de ondersteuning van de Gordel en 11 julivieringen, het stimuleren van taalcursussen Nederlands, huisvestingsondersteuning,

Toch was dat alles vaak niet Vlaams genoeg en bleef alles te braaf binnen het Belgische en multiculturele kader.

Vanaf 2000 kwam de VLD in de plaats van de VU, wat ervoor zorgde dat we de Vlaamse reflex verder zagen afzakken en vanaf 2006 werd het Vlaams beleid enkel nog een routinekwesitie, waar aan de Vlaamse zaak niet meer dan lippendienst werd bewezen. In de eerste drie jaar was Tom Troch (SP.a) verantwoordelijk, daarna Elke Zelderloo (CD&V), maar geen van beide toonde zich gedreven op Vlaams vlak.

Voor de bestuursperiode 2007-2012 werden volgende strategische doelstellingen naar voor geschoven:

Anderstaligen in Vlaams-Brabant ertoe aanzetten om het Nederlands te leren en te gebruiken.

Ondersteuningsmaatregelen ontwikkelen voor bepaalde sectoren die de integratie van anderstaligen moeten faciliteren.

De betrokkenheid verhogen voor alle bevolkingsgroepen bij de lokale leefgemeenschap, de Vlaamse Rand en de provincie.

De kennis over de Vlaamse Rand en de samenwerking en informatiedoorstroom met de externe partners verhogen.

Provinciale diensten sensibiliseren om systematisch rekening te houden met de gevolgen van de eigen beleidsacties op de Vlaamse Rand.

Tja, daar kun je natuurlijk niet tegen zijn. Maar met amper één medewerker voor het Vlaams karakter kun je daar nauwelijks werk van maken; die heeft al genoeg werk met de subsidieaanvragen (bv. de 11-julivieringen van bovenlokaal belang) en de jaarlijkse campagne om Nederlands te leren.

Extern overleg bleef beperkt tot het platform van gemeenten (Halle-Vilvoorde), de ambtelijke werkgroep randoverleg, de samenwerking met de Vlaamse gemeenschap en VZW De Rand. Overleg met Vlaamse actiegroepen en strijdverenigingen was er amper en zeker niet gestructureerd.

Geen wonder dat deze materie in de voorbije jaren amper 1x per jaar geagendeerd werd op de raadscommissies, wanneer het jaarverslag werd voorgelegd.

De meest in het oog springende acties waren “oefen hier je Nederlands” bij de kleinhandelzaken en de campagne “sporten in het Nederlands” (spandoeken + DVD); uiteraard konden die op onze bijval rekenen.

1.2. Vlaamse initiatieven in de provincieraad: het Vlaams Belang stond alleen

De enige partij die de Vlaamse kwestie in de raad aan bod bracht, was het Vlaams Belang. Slechts één keer legde de meerderheid zelf een BHV-motie voor (2007), waarna ze vond dat ze genoeg gedaan had. Onze 5 moties over BHV (tussen 2007 en 2011 was die problematiek

wel heel actueel), werden telkens weggestemd, met hier of daar een onthouding. Ze hadden het immers al gezegd, het was overbodig, voorbarig of nog niet opportuun om een nieuw standpunt te bepalen.

De laatste keer, toen het kalf al verdronken was, stonden ze zowaar bijna te applaudisseren voor een gedeeltelijke splitsing met een hele waslijst toegevingen. {Iedereen inbegrepen } zegt de CD&V, maar de Zes

faciliteitengemeenten alvast niet! Hopeloos, die platbroeken.

Uiteraard waren er ook nog andere Vlaamse aandachtspunten, die we via een motie of voorstel vorm gaven: de metropolitane gemeenschap, de ontbrekende Mug-dienst in het Pajottenland, de mogelijke inplanting van een megawinkelcentrum op de Heizelvlakte, het tweetalig aartsbisdom, de Belgische onderscheidingen die ongevraagd werden toegekend, de topleveldomeinnaam .vlaanderen, de taaltoestand in het onderwijs, het taalgebruik van de "floralia Brussels, enz.

Onze conclusie: we vonden weinig gehoor, maar men kan ons niet verwijten dat we de problemen niet onder hun neus hebben gewreven!

Het Vlaams Belang wil

- een nieuwe strategische doelstelling vooropstellen: de hogere overheid voortdurend wijzen op de problemen in de rand rond Brussel en op de noodzaak om de instroom van de anderstaligen te beperken

- de **provinciale cel Vlaams Karakter aanzienlijk versterken**. Ofwel maak je er een prioriteit van, ofwel is deze dienst een schaamlapje. Er moet ook minstens één “veldwerker” bij komen, die dag in dag uit in de rand op pad is om te overleggen, te stimuleren en initiatieven te nemen

- een gestructureerd **officieel overlegplatform met de Vlaamse verenigingen**, met juridische ondersteuning
- geen subsidies meer geven aan organisaties die de inspanningen voor het Nederlandstalig karakter ondergraven (bv. aan de Vlaamse Liga voor de rechten van de mens die in 2008 een klacht indiende bij het Grondwettelijk Hof tegen de passages in de wooncode die de Vlaamse sociale woningen wel openstellen voor Nederlandsonkundigen, maar eisen dat ze dan bereid zijn Nederlands te leren.)
- een consequentere taalpolitiek: bij uitnodigingen van de provincie of waar zij bij betrokken is, moet het Nederlands steeds op de eerste plaats komen. Eentalig Engelse uitnodigingen voor Europese studiedagen (bv 2010) zijn onaanvaardbaar.
- een provinciaal **meldpunt voor taalmistoestanden**, zowel via de webstek als telefonisch. Vlaams-Brabanders moeten er terecht kunnen met klachten over anderstalige praktijken van overheid, particulieren en firma's. Zij moeten er ook informatie kunnen krijgen over de taalwetgeving en hoe, waar en bij wie zij klacht kunnen indienen. Het is vooral de bedoeling om tweetalige, Frans-, Engels- of anderstalige publiciteit, Franstalige telefonische enquêtes, enz. te bestrijden.
- taalrespect afdwingen: de provincie moet firma's die zich bezondigen aan anderstalige publiciteit systematisch aanschrijven en bij herhaling persoonlijk bezoeken, teneinde daadwerkelijk iets te doen aan de vernederlandsing van het straatbeeld en de brievenbus
- Provinciale steun voor de Vlaamse middelbare scholen in de rand (zie hoofdstuk 9)

1.2. Adjunct van de gouverneur

Om aan de wens van de Franstaligen tegemoet te komen werd ter compensatie van de splitsing van de provincie in 1994 een adjunct van de gouverneur aangesteld. Hij / zij moest toezien op het respect voor de rechten van de Franstaligen in de zes randgemeenten rond Brussel en kon beslissingen van de zes gemeenten schorsen. Deze functie kost handenvol geld aan de gemeenschap maar is zo goed als nutteloos. In 2002 behandelde hij bv. 23 taalklachten, in 2003 17 en in 2004 amper 13. Hij heeft geen andere taken of opdrachten. Hij krijgt wel dezelfde wedde als een gouverneur én een wagen met chauffeur. Bovendien heeft hij een heel kabinet van 7 personen ter beschikking: een adviseur, een directiesecretaris, een vertaler, een bestuurschef, een bestuursassistent, een klerk, een geschoold arbeider. De Vlaamse regering benoemde begin oktober 2005 Valérie Flohimont tot adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant. De benoeming loopt van 1 oktober 2005 tot 1 oktober 2013.

1.3. Politieke toestand 2012

De impasse sinds de verkiezingen van 13 juni 2010 (monsterscore N-VA) duurde zomaar eventjes anderhalf jaar. Helaas gingen de Vlaamse meerderheidspartijen plat op de buik om toch maar in een regering te kunnen kruipen en sloten ze een rampzalig communautair akkoord, met medeplichtigheid van de Groenen. Nog even een overzicht:

BHV: woekerprijs voor een schijnsplitsing

De zes **faciliteitengemeenten** worden samengebracht in een apart kieskanton; daar blijft "ongesplitste" toestand bestaan en kunnen de inwoners dus blijven stemmen op Brusselse lijsten. Een verkapte talentelling dus. Tevens zeer bruikbaar bij een uiteenvallen van het land: heel dat kanton kan dan bij Brussel worden geteld en bij Wallonië. Een kiescorridor dus als

het ware.

Bovendien moeten de inwoners niet telkens hun aanvraag stellen om documenten in het Frans te krijgen: één keer in de zes jaar is voldoende. Gedaan dus met de omzendbrief-Peeters. Dat betekent in elk geval dat men lijsten van Franstaligen zal opstellen, een soort subnationaliteit. Zij moeten zich dus duidelijk niet meer integreren in Vlaanderen, i.t.t. migranten van overal ter wereld.

De Vlaamse voogdij over De Zes wordt uitgehold: de voorgedragen burgemeesters, die nochtans openlijk zeggen dat ze hun voeten zullen blijven vegen aan de Vlaamse wetgeving, zullen voortaan bij betwistingen over hun benoeming de volle bevoegdheid behouden en wellicht hun gelijk kunnen halen bij de tweetalige vergadering van de Raad van State in het jaar dat die een Franstalige voorzitter heeft. We krijgen dus ongetwijfeld een nieuwe carrousel.

Rest van Halle-Vilvoorde

Het enige voordeel, dat aan de kiezers daar geen Brusselse lijsten meer zullen worden voorgelegd, wordt door de regimepartijen enorm overdreven.

De Franstaligen kunnen immers blijven opkomen, hetzij met een UF-lijst (zoals voor de provincieraad en het Vlaams Parlement), hetzij met afzonderlijke lijsten van PS, MR, CDH en ECOLO. Dat laatste zou wel eens het geval kunnen zijn, want de stemmen die men zo haalt, kunnen worden gebruikt om in de Senaat gecoöpteerde senatoren aan te duiden uit de rand. Met andere woorden, wie dacht dat hij verlost zou zijn van eentalig Franse kiespropaganda en arrogante imperialisten in Halle-Vilvoorde, die gelooft nog in sprookjes.

Brussel

de Brusselse Vlamingen worden politiek geliquideerd

Er is van een apparentering (lijstverbinding) totaal geen sprake meer en de Vlamingen in Brussel mogen zelfs niet overgaan tot poolvorming zoals voor de gewestverkiezingen. Het gevolg is dat alle Vlaamse partijen er onder de kiesdrempel zullen vallen en er géén enkele Vlaamse verkozene uit Brussel in de Kamer zal zetelen.

Er komt bovendien geen aanpassing aan de inefficiënte politieke structuren, op het hilarische straatvegersakkoord na. Dus nog steeds 19 politieke baronieën in plaats van een noodzakelijke fusie...

Wel krijgt Brussel een pak geld: 500 miljoen euro per jaar. Een zéér dure stRaatshervorming dus!

Hoofdstedelijke Gemeenschap of de terugkeer naar de oude provincie Brabant.

De Vlaamse collaborateurs gaan zomaar akkoord met een nieuw politiek orgaan dat bevoegd wordt om advies te geven over ruimtelijke ordening, mobiliteit en tewerkstelling. Het zou in het bijzonder zeggenschap krijgen over de Ring rond Brussel.

Men wil ons sussen door te beweren dat het enkel een overlegorgaan zal zijn, maar de Franstaligen zien dat totaal anders. Louis Michel stelt het zo: "il nous permet d'élargir Bruxelles sur base du Grand Brabant" .

Zij zien dat dus als hét instrument om Brussel uit te breiden met zijn hinterland en zullen er alles aan doen om hiervoor in de toekomst nieuwe bevoegdheden af te dwingen.

Het Vlaams Belang wil

- dat de Vlaams-Brabantse gemeenten en de provincie niet toetreden tot de Hoofdstedelijke Gemeenschap

- er een erezaak van maken om in de volgende legislatuur van de provincieraad deze HG te bekampen

1.4. Demografie: geen grenzen aan de groei?

Onze provincie telde in 2000 1.014.704 inwoners en sindsdien groeit dat aantal steeds sneller: eerst zo'n 4000 per jaar, sinds 2007 een verdubbeling tot 8000 per jaar; begin 2012 zaten we al aan 1.094.454, wat dus een toename betekent van 80.000 inwoners op 12 jaar, of op 14 jaar een stad als Leuven erbij! Willen we dat dit zo verdergaat in de dichtstbevolkte regio, waar we du al dagelijks een verkeersinfarct meemaken? Hou het leefbaar alsjeblieft!

Voor de traditionele partijen is die immigratie een soort **natuurfenomeen** waartegen niets valt te doen. Nochtans bewijzen heel wat Europese landen dat je die wél kunt aanpakken en beperken.

Ontnederlandsing van Rand gaat in hallucinant tempo verder

We stelden het zes jaar geleden al vast: heel de regio verBrusselt, met alle verfransingsgevolgen van dien. De laatste jaren kwamen er in Brussel telkens minstens 20.000 inwoners bij, ten gevolgen van een ongeremde immigratie. Bijna één op drie inwoners is van buitenlandse oorsprong. Op die manier zit de hoofdstad in 2030 aan anderhalf miljoen inwoners. Dit is geen toeval, maar een rechtstreeks gevolg van de open-grenzen-politiek van de Franstalige partijen, die de Vlamingen in Brussel willen wegspoelen en Halle-Vilvoorde willen internationaliseren.

Op de rand weegt deze massa-invasie natuurlijk ook: de laatste jaren steeg het inwoneraantal tot bijna 604.000, door een jaarlijkse toename van 6000 nieuwkomers. Als dat zich doorzet, telt onze streek tegen 2030 bijna 700.000 inwoners. Minstens zal dit leiden tot een nog veel grotere **druk** vanuit Brussel **op de woningmarkt, tot veel hogere woonprijzen en tot een verdere verdringing van de autochtone bevolking in de richting van het Vlaamse binnenland.** Ook in het onderwijs leidt dit alles tot grote problemen (zie hoofdstuk 9)

De cijfers van Kind en Gezin (borelingen) spreken boekdelen: Voor Halle-Vilvoorde stelden we tussen 2004 en 2009 een afname vast van het percentage Nederlandstalige geboorten (thuis taal Nederlands) van 58,2 naar 52,1% of een gemiddelde daling met 1,2% per jaar. Globaal blijft het percentage Franstalige geboorten nagenoeg stabiel (van 25,2 naar 25,7%). De ontnederlandsing heeft dus vooral te maken met de voortschrijdende internationalisering. Toch verschilt deze tendens sterk naargelang de gemeente. Zo stellen we in Meise een verdubbeling vast van het percentage Franstalige gezinnen met een boreling (van 15 naar 30%)

Wanneer we gaan kijken per deelgemeente, dan zijn sommige cijfers nog veel schrijnender. In Ruisbroek (Sint-Pieters-Leeuw) zakte het aantal Nederlandstalige geboorten van 27,4 naar amper 23% (versus 54% Franstalige), in Groot-Bijgaarden van 41 naar 26% (31% Franstalig), in Zellik van 28 naar 18% (42% Franstalig), in Strombeek-Bever van 33 naar 15% (40% Franstalig) en in Sint-Stevens-Woluwe van 17 naar 10% (43% Franstalig).

Uit deze cijfers blijkt overduidelijk dat een aantal gemeenten en deelgemeenten uit onze streek zeer grondig aan het verfransen zijn. Met 10 tot 20% jonge Nederlandstalige gezinnen en twee tot vier keer zoveel Franstalige gezinnen is er weinig draagvlak om een Nederlandstalige toekomst voor deze deelgemeenten te verzekeren.

Op die manier wordt elk onthaalbeleid **dweilen met de kraan open!**

Het Vlaams Belang wil

1. De massa-immigratie keren: het open-grenzen-beleid moet stopgezet worden, ook ten aanzien van EU-burgers
2. Wie hier wil gebruik maken van onze sociale zekerheid of sociale huisvesting, moet minstens 3 jaar bijgedragen hebben aan het systeem
3. De stadsvlucht, illegaliteit en onleefbaarheid van Brussel tegengaan: de middenklasse moet aangezet worden in Brussel te blijven; onveiligheid en verloedering moeten bestreden worden

2. Huisvesting: een betaalbare provincie

2.1 Algemeen

De huisvestingsproblematiek is één van de meest nijpende problemen in onze provincie. We zijn niet alleen de duurste provincie, maar beschikken bovendien over het kleinste aantal sociale woningen.

En het betert er niet op: de laatste vijf jaar (2007-2011) werden er in heel Vlaanderen 8115 nieuwe sociale huurwoningen opgeleverd, waarvan amper 861 in onze provincie (10,6 %). En voor sociale koopwoningen scoren we nog slechter: 157 op een totaal van 2586, dus amper 6 %! (Bron: webstek VMSW)

De prijzen voor gronden en woningen zijn in heel Vlaanderen fors gestegen: een stijging van 29% voor de gronden tussen 2006 en 2010. Halle-Vilvoorde spant echter de kroon: de gemiddelde prijs voor gronden (178.441 in 2010) ligt 33% hoger dan het Vlaamse gemiddelde, woningen zijn 31% duurder dan het Vlaamse gemiddelde.

De gemiddelde verkoopprijs van woningen in Vlaams-Brabant is op 5 jaar tijd gestegen van 190.136 euro tot 222.922 euro; in de Vlaamse Rand zelfs van **216.707 euro tot 250.157 euro!**

2.2 Bedenkingen bij het provinciaal en Vlaams beleid.

Het provinciebestuur doet wel wat, maar heeft veel te weinig middelen om de toestand recht te trekken. Zo schreef de deputatie de voorbije jaren gemiddeld 1,5 miljoen euro in haar begroting voor sociale huisvesting. Men geeft o.a. subsidies aan sociale huisvestingsmaatschappijen of lokale besturen om sociale woningen te renoveren.

Verder zijn er aanpassingspremies voor woningen van ouderen of personen met een handicap (in 2011 1,2 miljoen euro voor 704 premies), energiepremies voor superisolerende beglazing (1,5 miljoen) en aanvullende leningen voor particulieren (1,5 miljoen euro in 2011)

Al bij al zijn deze initiatieven positief, maar ze vormen slechts een druppel op een hete plaat. Precies op het vlak waar de Vlaamse regering echt het verschil zou kunnen maken, met name op vlak van woonbeleid, daar stellen de ministers van CD&V, Sp.a en N-VA zwaar teleur. Het project ‘**Vlabinvest**’ krijgt veel te weinig middelen om echt het verschil te kunnen maken. Deze Vlaamse instelling bouwt appartementen en woningen in de Rand, maar dit zijn er op jaarbasis zodanig weinig (een vijftigtal woongelegenheden, voor een werkingsgebied van 39 gemeenten!), dat slechts een heel klein aantal mensen daarvan kan genieten.

De Vlaamse regering heeft helemaal niet de ambitie om de verBrusseling te keren. Voor haar is betaalbaar wonen geen prioriteit en dus worden er geen ernstige financiële middelen voorzien voor Vlabinvest. In het jaarverslag 2010 lezen we “*In 2010 gebeurde slechts één aankoop, goed voor een bedrag van 1.127.186 euro. Andere grondaankopen waren dus zeker uit den boze doordat minister Muylers, bevoegd voor begroting, daarmee niet wilde*

instemmen. Om een Vlaams woonbeleid voor de toekomst te garanderen, dient er een oplossing gevonden te worden voor dit structureel probleem.” Minister Muylers van de N-VA remt de goede werking van Vlabinvest dus af in plaats van deze te steunen. Met de N-VA is er dus helemaal geen kentering ten voordele van de versterking van de Vlaamse Rand. Anderzijds mag het zeker NIET de bedoeling zijn om te investeren in hoogbouw. **De wilde plannen van de Vlaamse regering voor het systematisch optrekken van de bouwlagen, moeten dus naar de prullenmand.** Uit ervaring is immers gebleken dat hoge appartementen vooral anderstaligen aantrekken. De nadruk moet dus liggen op de bouw van **eengezinswoningen** met een tuin. Enkel op die manier kan men jonge gezinnen op een duurzame wijze aan onze streek binden.

In het Vlaams parlement diende onze partij een nieuw voorstel van decreet in om opnieuw te zorgen voor voorrang voor ons eigen volk. Volgens het voorstel moeten immigranten vooraleer zij aanspraak kunnen maken op een sociale woning “tenminste zeven van de acht voorbije jaren legaal in het land verbleven hebben en tenminste drie jaar daarvan een inkomen uit arbeid hebben gehad.”

Het Vlaams Belang wilde met dit voorstel de uitkeringsimmigratie tegengaan. De Vlaamse sociale huisvesting werkt – net als andere sociale voorzieningen – immers als een magneet op immigranten uit alle hoeken van de wereld. De Vlaamse sociale woonwijken worden overspoeld door immigranten. In gans Vlaanderen wordt volgens de recentste cijfers bijna een kwart van de sociale woningen toegewezen aan niet-Belgen. Helaas stemden alle andere partijen – behalve LDD hier tegen. N-VA-parlementslid Liesbeth Homans presteerde het zowaar om het Vlaams Belang ervan te beschuldigen “enkel nog maar blonde mensen met blauwe ogen in de sociale huisvesting te willen toelaten”

Het Vlaams Belang wil

* Een massief woonbeleid voor Nederlandstalige gezinnen van hier en uit de rest van Vlaanderen: op systematische basis moeten er gegroepeerde woonprojecten gerealiseerd worden via samenwerkingsverbanden tussen Vlabinvest, provincie, gemeente (buiten de Zes), huisvestingsmaatschappijen en privésector. In de faciliteitengemeenten moeten nieuwe Nederlandstalige gezinnen worden aangetrokken. In de 13 andere gemeenten van de Vlaamse Rand moeten gemeentelijke woonregies worden opgericht die de trekker worden van het lokale woonbeleid en intensief moeten samenwerken met Vlabinvest en de privésector. Het accent moet daarbij gelegd worden op de grootschalige, systematische aankoop van bestaande woningen in de oudere woonkernen binnen het VSGB, zodat hele huizenrijen in snel tempo kunnen gerenoveerd of vervangen worden. Vlabinvest moet zijn fondsen jaarlijks kunnen optrekken met minstens 25 miljoen euro.

* Een aanpassing van het sociaal woonbeleid: de inkomensmaxima voor kandidaat-huurders moeten met 30 tot 40% worden opgetrokken, zodat gettovorming in de sociale woonwijken wordt tegengegaan. Een deel van de nieuwe sociale woningen willen we specifiek reserveren als starterswoningen voor jonge gezinnen. Ook het systeem van het sociaal woningfonds en de doelgroepen moet herbekeken worden.

* Duidelijke Vlaamse voorwaarden bij private verkavelingen en sociale woningen; klare afspraken met de vastgoedsector: de taalregelingen inzake private verkavelingen en groepsbouw die reeds in een aantal gemeenten van kracht zijn, moeten dringend veralgemeend worden. Inzake verhuur en verkoop van sociale woningen willen we dat gebruik wordt gemaakt van de heldere Vlabinvestcriteria in plaats van de vage Wooncode. De immobiëlmakelaars moeten aangezet om bij voorrang te verkopen of te verhuren aan inwoners van de gemeente zelf.

3. Een veilige provincie, los van Brussel

3.1. Gerechtelijk arrondissement: geen splitsing maar een knoeiboel!

* Er komt alleen een apart **parket** voor HV, zodat er een veiligheidsbeleid kan ontwikkeld worden op maat van de streek. Dat is evenwel het enige positieve punt van het akkoord.

* De Brusselse rechtbanken worden opgesplitst, niet volgens het voorstel van CD&V'er Vandenberghe of volgens dat van Bart Laeremans, maar wel volgens het model-Maingain (FDF): de Nederlandstalige en Franstalige rechtbanken worden gelijk bevoegd voor de 54 gemeenten van Brussel én Halle-Vilvoorde. Dat is voor de Vlamingen een enorme stap achteruit, vermits de 35 gemeenten van Halle-Vilvoorde tot op heden behandeld worden als een eentalig Nederlandstalig gebied, sterk verschillend van Brussel.

* Terwijl partijen vandaag slechts gezamenlijk, na dagvaarding en bij verschijning voor de rechter kunnen vragen om een zaak te verwijzen naar een anderstalige rechtbank, wordt die procedure vereenvoudigd tot een verzoek per brief of per E-mail, zodat elke appreciatiebevoegdheid aan de rechter onttrokken wordt. Dat zal er natuurlijk toe leiden dat de Franstaligen uit HV massaal zullen uitwijken naar de Fr. rechtbank in Brussel. Luk Hennard, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel ziet hierin zeer terecht “*een verschuiving van territorialiteit naar personaliteit*”, want het is eens te meer op het lijf geschreven van Franskiljons die zich niet willen aanpassen in Vlaanderen.

* Er worden ook 5 Franstalige parketmagistraten vanuit Brussel gedetacheerd naar HV. Tot dusver was het in Vlaanderen ondenkbaar om louter Franstaligen te benoemen. We worden dus v er teruggeslagen in de taalstrijd! In Waals-Brabant worden er natuurlijk geen Vlaamse magistraten aangeduid, dat zou men daar geen seconde dulden. Dat soort lafheid is hen onbekend.

Die 5 staan bovendien onder de hiërarchie van de Franstalige Brusselse procureur. Zij krijgen de opdracht om systematisch alle dossiers met anderstalige daders te kanaliseren naar de Franstalige correctionele rechtbank, die garant staat voor een lakse aanpak. Het lakse vrijlatingsbeleid zal bijgevolg blijven duren. Het veiligheidsbeleid in Halle-Vilvoorde wordt hierdoor helemaal ondergraven. In dit voorstel schuilt bovendien een onaanvaardbaar wantrouwen tegenover de Nederlandstalige magistraten.

* De taalkaders van de rechtbanken worden drastisch aangepast in het voordeel van de Franstaligen, zonder dat daar een reden voor is. In de drie rechtbanken van BHV is er vandaag wettelijk een minimale bezetting van 33% Nederlandstalige rechters. In de rechtbanken van eerste aanleg en arbeid beantwoordt dit aan het werkvolume. In de rechtbank van koophandel zijn er 45% Nederlandstalige zaken en 44% Nederlandstalige rechters.

Na het Strikakkoord blijven er in de nieuwe rechtbanken nog amper 20% Nederlandstalige rechters over (40% bij koophandel). Er sneuvelen minstens 17 Nederlandstalige magistraten. Maar liefst 159 Vlaamse griffie-beambten worden vervangen door Franstaligen.

Dit betekent dat de Franstalige rechtbank van eerste aanleg en de arbeidsrechtbank VIER keer groter worden dan de Nederlandstalige, terwijl ze slechts TWEE keer zoveel werk hebben. De Nederlandstalige rechtsonderhorigen van Brussel en Halle-Vilvoorde zijn hiervan ten zeerste de dupe. Vlaamse gerechtelijke dossiers zullen nog veel trager worden behandeld dan vandaag. De Franstalige rechtbanken gaan veel efficiënter en sneller functioneren, zodat zij de Vlaamse rechtbanken ook in Halle-Vilvoorde zwaar zullen kunnen beconcurreren.

Conclusie:

- de laksheid zal blijven duren door de voorkeursbehandeling van anderstalige criminelen;
- de macht van de Franstalige magistraten in Halle-Vilvoorde neemt nog verder toe;
- Halle-Vilvoorde valt ten prooi aan een golf van juridische verfransing;
- de Vlaamse burger wordt op een schandelijke wijze gediscrimineerd tegenover de Franstalige: Franstalige rechtszaken zullen immers dubbel zo snel behandeld kunnen worden;
- bij de Brusselse rechtbanken worden bijna 200 Vlaamse jobs ingepikt door Franstaligen.

3.2. Wat kan de provincie doen?

De gouverneur, verantwoordelijke voor de veiligheid, geeft zelf aan dat er werk aan de winkel is. Het arrondissement Halle-Vilvoorde zal moeten uitgebouwd worden op een volwaardige manier, en niet als een soort afgeleide van het vroeger bestaande arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Als je aan het veiligheidsprobleem in Halle-Vilvoorde iets wil doen, moet je er voor zorgen dat je een evenwaardig arrondissement hebt zoals elders. Er is een vergelijking gemaakt met vergelijkbare arrondissementen, qua omvang, criminaliteitsgraad, enzovoort. Bijvoorbeeld: Dendermonde, Mechelen en Leuven.

Het is belangrijk dat Halle-Vilvoorde over dezelfde instrumenten zal kunnen beschikken, zoals dit nu is in de andere arrondissementen. Dit moet nu het eerste grote aandachtspunt zijn. Zo zou het aantal personeelsleden vergelijkbaar moeten zijn met de vergelijkbare arrondissementen. Dit is absoluut niet zeker zolang Halle-Vilvoorde als een afgesplitst deel van Brussel-Halle-Vilvoorde beschouwd wordt. Er zou een justitiehuis moeten komen, zoals dat in elk gerechtelijk arrondissement is. Er is nog nooit gesteld dat dit er niet komt, maar het is ook nog nooit beloofd dat het er wel komt.

Er zou ook een labo voor de recherche in Halle-Vilvoorde moeten komen. Een concreet project hiervoor is er nog steeds niet.

Er zou ook een arrondissementele raad slachtofferhulp moeten opgericht worden, zoals die overal bestaat.

Het arrondissement moet volwaardig uitgebouwd worden, zodat op dezelfde manier en met dezelfde mogelijkheden en middelen een veiligheidsbeleid kan gevoerd worden. speelt uiteraard een belangrijke rol in de veiligheidscoördinatie.

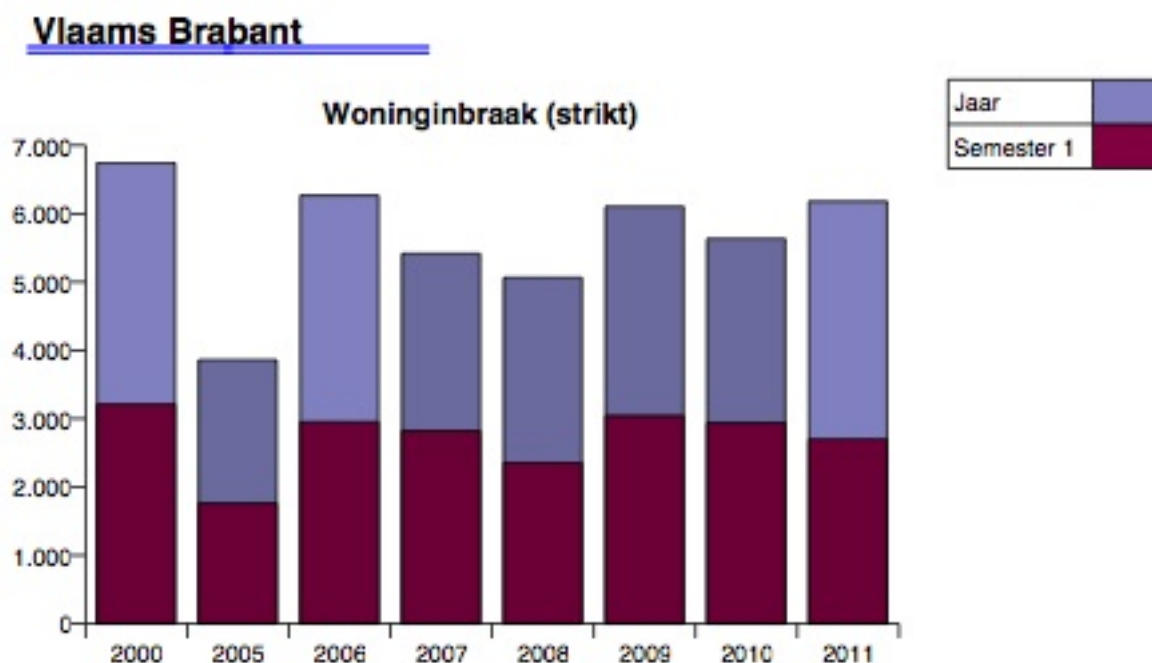
Qua veiligheid moet de gouverneur zorgen voor een integrale aanpak van de inbraakplaag met verschillende partners: politie en gemeente (preventie) , gewone burgers en zelfstandigen (eigen gedrag en voorzorgsmaatregelen).

Alle experts zijn het erover eens dat buurtinformatienetwerken een toegevoegde waarde hebben in het preventief beleid tegen woninginbraken, winkelcriminaliteit, inclusief winkeldiefstallen, en criminaliteit en overlast in het algemeen. Door de alertheid bij bewoners, bij zelfstandige ondernemers en ketens en politiediensten aan te scherpen en de communicatie onder hen te versnellen, kunnen vele criminele feiten worden voorkomen. De provinciegouverneur dient dan ook onverkort in te zetten op deze buurtinformatienetwerken inzake correcte informatie, sensibilisatie en stimulatie.

In de provincie Antwerpen zijn er intussen al meer dan 250 BIN's actief, bij ons amper amper zes! Antwerpen betaalt bv. de kosten voor een crisisinformatienetwerk (bv burgers informeren bij een ramp), waar ook dat BIN gebruik van kan maken.

Het is ondertussen meer dan duidelijk dat ondernemers en werknemers gebaat zijn met een

goede kennis over enerzijds risico's en gevaren en anderzijds over de juiste houding en reactie van ondernemer en/of werknemer. De uitwerking van een opleidingspakket ten behoeve van ondernemers om ze samen met hun werknemers weerbaarder te maken tegen mogelijke criminele feiten, moet daarom – in samenwerking met de diensten van de gouverneur en de Vlaams-Brabantse Politieschool (PIVO) – een prioriteit zijn voor de nieuwe deputatie.

We pleiten ook voor een **investeringsubsidie** voor gemeenten die een **cameraplan met o.a. digitale systemen van nummerplatherkenning** willen invoeren

De gemeenten rond Brussel, maar ook andere Vlaams-Brabantse gemeenten die vlakbij een autosnelweg liggen, hebben immers meer en meer te maken met criminaliteit. Zo was er in 2011 in Grimbergen een nachtelijke inbraak in een Krefel-winkel waarbij met oorlogswapens gericht op een politiepatrouille werd gemikt en de agenten dat als bij wonder overleefden. Een flink deel van de criminelen komt uit Brussel en maakt gebruik van de grote invalswegen. Daarom is het aangewezen om alle gemeenten rond Brussel uit te rusten met digitale camera's voor nummerplatherkenning, uiteraard in het kader van een lokaal cameraplan. Weliswaar is dit niet voldoende om de criminaliteit aan te pakken, maar het zal ongetwijfeld bijdragen tot het oplossen van misdrijven. De provincie kan hiervoor investeringsubsidies geven om de coördinatie en realisatie te bespoedigen, want de kosten lopen vaak in de honderdduizenden euro.

Aan inwoners die hun woning beter willen beveiligen wordt “technopreventief advies” gegeven en bij inbraak is er slachtofferhulp. Verder wordt het fietsgraveren gepromoot en kunnen mensen terecht op de webstek gevondenfietsen.be

Wij hebben de voorbije jaren steeds gepleit voor een **promotiecampagne van rook- en CO-melders** (met subsidiebons); die zijn sinds 2009 verplicht worden in alle nieuwbouwwoningen of verbouwingen waar een stedenbouwkundige vergunning voor nodig is, en vanaf 2013 in alle huurwoningen. Helaas dus nog niet in de bestaande eigendomswoningen. Een provinciale promotiecampagne blijft dus nuttig.

De verplichting om rookmelders te plaatsen werd wel opgenomen in ons reglement voor sociale huurwoningen.

De gouverneur zou evenwel minstens 1 x per jaar verslag moeten uitbrengen en cijfers voorleggen op de bevoegde raadscommissie; nu gebeurt dat maar een paar keer per legislatuur.

Het Vlaams Belang wil

- een echte splitsing van het gerechtelijk arrondissement
- Een intensief, gecoördineerd politieoptreden tegen de rooftochten van Brusselse en Oost-Europese bendes
- investeringssubsidie voor gemeenten die een cameraplan met o.a. digitale systemen van nummerplaatherkenning willen invoeren
- buurtinformatienetwerken stimuleren
- De uitwerking van een opleidingspakket ten behoeve van ondernemers om ze samen met hun werknemers weerbaarder te maken tegen mogelijke criminele feiten, in samenwerking met de diensten van de gouverneur en de Vlaams-Brabantse Politieschool (PIVO)
- promotiecampagnes voor rook- en CO-melders
- jaarlijkse stand van zaken door de provinciegouverneur op de raadscommissie

4. Recreatiedomeinen

4.1. Veiligheid

Onze recreatiedomeinen waren altijd al het bekendste en meest gewaardeerde visitekaartje van de provincie. Vooral Huizingen, Diest en Kessel-Lo zijn toeristische trekpleisters omwille van de openluchtzwembaden, de speeltuinen en allerlei sport- en recreatiemogelijkheden. De provincie steekt er jaarlijks vele miljoenen in, wat natuurlijk verantwoord is tegenover de honderdduizenden bezoekers.

Maar jarenlang (1995-2007) werd de pret vaak vergald door allerlei herrieschoppers. Vooral in en om de zwembaden, maar ook in de rest van de domeinen was er met de regelmaat van de klok sprake van uitdagend gedrag, vechtpartijen, diefstallen, handtastelijkheden, vandalisme, brutaal aanpakken van het personeel, enz.

De daders – zo bleek uit verschillende politierapporten – waren voor een zeer groot deel vreemdelingen, vaak afkomstig van buiten de provincie, veelal uit Brussel. Het gevolg was dat de bezoekers uit de eigen streek zich niet meer thuis voelden in het domein, en steeds vaker wegbleven.

Het Vlaams Belang, voorheen het Vlaams Blok, drong zowel in de bevoegde commissies als in de provincieraad al jaren aan op extra veiligheidsmaatregelen. We wezen op de noodzaak van wachters met honden en politiepatrouilles te paard, bewakingscamera's, enz. om de veiligheid in de provinciedomeinen van Huizingen en Diest te verbeteren. Aanvankelijk werd dit nog door de beleidspartijen weggelachen, maar stilaan werden er op een aantal risicoplaatsen bewakingscamera's aangebracht. In de directe nabijheid van het domein van Huizingen was er tijdens de zomermaanden een permanente aanwezigheid van een ordedienst van de federale politie met politiepatrouilles te paard en hondenpatrouilles.

Maar onze belangrijkste eisen, een tariefverhoging voor niet-Vlaams-Brabanders en een strengere reglement werden niet ingewilligd.

Ieder jaar kwamen er meer Brusselse allochtone jongeren naar het domein en nam het aantal incidenten toe.

Omdat er op het wandeltraject Lot-Huizingen voortdurend vandalenstreken werden uitgehaald, besliste de deputatie in 2005 om de buslijn 50 van Brussel naar Lot op onze

kosten door te trekken naar het domein. Meerprijs: bijna 1000 euro per dag, ook al regende het pijpenstelen in augustus. Een peperdure nepoplossing, die de miserie in het domein nog vergrootte.

In 2007 waren er zware incidenten op een warme 1 mei, toen er nog geen belhamelbus was ingelegd. Een regelrechte veldslag was het gevolg, die dagenlang bleef nazinderen in de pers. Wij dienden meteen ons voorstel weer in om een tariefverhoging door te voeren, wat tot een fel debat leidde in de raad, met een zeer bevreedende stemming: een deel van de lokale burgemeesters weigerde aan de stemming deel te nemen, die natuurlijk weer in ons nadeel verliep. Maar 's avonds laat kregen we van een journalist telefoontje met de melding dat de deputatie dan toch een verhoogd tarief voor niet-Vlaams-Brabanders zou invoeren (vanaf 12 jaar betaal je nu als inwoner 2 euro voor het zwembad, als niet-inwoner 7 euro). Er stonden immers verkiezingen voor de deur. In de meimaand werd er ook een strenger reglement ingevoerd, moest men een polsbandje dragen als bewijs van betaling en mocht men niet meer met lange shorts in het water.

Anderzijds kregen de inwoners van Beersel en Diest (als compensatie voor de overlast) gratis toegang in hun domein.

En zie, de maatregelen wierpen vruchten af, want sindsdien bleven de meeste belhamels weg, vonden de buurtbewoners de weg weer naar het domein en is de overlast grotendeels verdwenen!

Uiteraard is het nu onze taak om waakzaam te blijven en op te treden bij de minste overlast. Indien nodig moeten we het voorbeeld van De Nekker volgen (Mechelen), waar iedereen verplicht is om zijn identiteitskaart voor te leggen.

4.2. Bloso-domein in Hofstade

Dit is geen provinciaal domein, want het is in handen van de Vlaamse overheid en wordt beheerd door Bloso. In het Vlaams parlement had men echter nooit aandacht voor de problematiek daar, die nochtans heel sterk gelijk liep met Huizingen en Diest. Het meer, het strand en de ligweides werden de laatste jaren helemaal ingepalmd door allochtonen uit Brussel, Vilvoorde en Mechelen. Autochtonen bleven er meer en meer weg en de buurt klaagde steen en been over wildparkeerders en vandalisme. Er moest immers niets betaald worden voor de inkom, maar wel voor de parking. Niet verwonderlijk dat de zaken daar ook uit de hand liepen. Het Vlaams Belang kaartte de problemen aan in zijn publicaties en in de gemeenteraad van Zemst, maar er veranderde niets.

Uiteindelijk liep de emmer over op paasmaandag 2011, toen tientallen jonge amokmakers de politie aanvielen met stenen, blikjes en stokken en hun combi's vernielden. Eindelijk volgden er doortastende maatregelen: de standzone zou afgesloten worden met een hekken en betalend worden. Het reglement werd afgestemd op dat van Huizingen en Diest. Gevolg: er kwamen aan het strand veel minder bezoekers van buiten de streek en meteen waren ook de incidenten verdwenen.

4.3 Taalpolitiek

We begrijpen zeer goed dat een flink deel van de bezoekers anderstalig is, maar dat belet niet dat het Nederlands te allen tijde voorrang moet krijgen. We pleitten ervoor dat men dat op een meertalig bord aan de inkom zou kenbaar maken ("de voertaal is hier Nederlands"), maar tot dusver wilde men daar niet op ingaan. Aan de kassa schakelt men veel te snel over naar het Frans, en aan de in concessie gegeven drankstandjes spreekt men soms helemaal geen Nederlands.

4.4. Betaalbare domeinen

Als we willen dat de domeinen het uithangbord voor de provincie blijven, moeten we bereid zijn om daar geld in te investeren, zonder te vervallen in prestigeprojecten.

Het Vlaams Belang wil

- ervoor zorgen dat de veiligheid een topprioriteit blijft in onze domeinen, zodat we nooit meer vervallen in de wantoestanden van het verleden.
- de cameratechnieken laten verbeteren om met zekerheid daders te kunnen identificeren
- een toegangsverbod voor wie zich in een recreatiedomein ernstig heeft misdragen, ook in andere domeinen
- een meldpunt voor slachtoffers van vandalisme, diefstal of lichamelijk geweld
- digitale toegangscontrole voor inwoners van Beersel ipv het omslachtige afhalen van een jaarpas (net zoals onlangs ingevoerd voor de inwoners van Diest)
- blijvende afstemming van het veiligheidsbeleid in Hofstade op dat van de provinciedomeinen
- duidelijke voorrang voor het Nederlands aan de kassa en in de mededelingen aan het publiek, eventueel ondersteund met pictogrammen. Ook de concessiehouders moeten zich daaraan houden.
- een verantwoord en betaalbaar investeringsbeleid in de domeinen, zonder prestigeprojecten

5. Welzijn

5.1. Kinderopvang

Er heerst in Vlaams-Brabant, zoals trouwens zij het in mindere mate in gans Vlaanderen, nog steeds een ernstig tekort aan buitenschoolse kinderopvang. In afwachting dat de Vlaamse regering de nodige gelden ter beschikking stelt om dit te verhelpen, moet de provincie meer middelen vrijmaken om initiatieven te steunen dan totnogtoe het geval is. De deputatie verschuilt zich te veel achter Kind en Gezin, dat talmt met de erkenningen. Daardoor worden de voorziene bedragen lang niet altijd uitgegeven.

Het Vlaams Belang wil meer middelen om een betaalbare, kwalitatieve en flexibele kinderopvang te helpen realiseren. Maar in de Vlaams rand rond Brussel moet erover gewaakt worden dat er enkel Nederlandstalige kinderopvang wordt gesubsidieerd. We stelden bv. in Zaventem, Ottenburg en Overijse vast dat de Vlaamse overheid zonder de minste controle ook Franstalige crèches erkent en subsidieert!

Het zou logisch zijn dat Kind en Gezin, als Vlaamse instelling, oplegt dat kinderen in het Nederlands opgevangen worden. Dan zouden die kinderen ook Nederlands kennen als ze naar de kleuterklas gaan. Uit verschillende contacten met Kind en Gezin is gebleken dat dit voor hen niet belangrijk is. Dat het mogelijk is dat kinderen in een kribbe in Vlaanderen niet in het Nederlands terecht kunnen is voor hen geen punt. Vlaanderen betaalt zo zijn eigen verfransing!

<http://www.nieuwsblad.be>

5.2. Gelijke kansen?

Overdreven knuffel- en pamberbeleid leidt volgens ons alleen tot een hele nest verweerde kinderen, die enkel oog hebben voor hun rechten, niet voor hun plichten en verantwoordelijkheden. Toch blijft de provincie hardnekkig doorgaan op dat vlak. Centraal in het provinciaal welzijnsbeleid staat de gelijkekansenvisie. Nergens wordt er bewezen dat vrouwen minder kansen hebben dan mannen, of homo's minder dan hetero's, maar toch gaat men daarvan uit om een beleid op te bouwen en vooral zichzelf bezig te houden. Vele vrouwen en holebi's vinden dit soort beleid trouwens denigrerend, zij vinden zichzelf immers helemaal niet kansarm.

Dat de socialisten van mening blijven dat de staat voor alle mensen moet zorgen van de wieg tot het graf, en dat de mensen best zoveel mogelijk aan hun handje lopen, dat weten we wel. Maar van liberalen en CD&V'ers zou je toch verwachten dat ze de overheidsbetutteling bekampen?

We vragen ons dan ook af waarom nog extra geld zouden moeten blijven geven aan **holebi's** en aan het holebi-filmfestival. Die kunnen het zelfs schoppen tot eerste minister, zonder dat er daar iemand van wakker ligt of commentaar op heeft. In vele beroepsgroepen hebben ze zelfs een streepje voor. Die hebben dus kansen genoeg!

Anderzijds wil dat natuurlijk niet zeggen dat wij blind zijn voor het **geweld tegen homo's** dat de laatste jaren weer oplaaide. Dat is voor ons totaal onaanvaardbaar, maar we stellen wel vast dat dit geweld veelal uitgaat van jonge moslims. Daar mag gerust campagne tegen gevoerd worden en vanzelfsprekend moet men ook dit geweld zwaar bestraffen!

Waar we wel extra aandacht voor vragen is voor **vereenzaamde, kansarme ouderen en de ondersteuning van de thuiszorg**, maar de vraag blijft of dit wel een taak voor de provincie is. We menen dat zoiets van de Vlaamse overheid moet uitgaan.

Dat geldt eveneens voor subsidies om het **welzijnsaanbod** in achtergestelde regio's aan te moedigen. Vlaams-Brabant loopt inderdaad achter op andere provincies en heeft zeker nuttige initiatieven opgestart.

Aan onze vraag om kredieten vrij te maken voor de **voedselbank** is ook gedeeltelijk tegemoet gekomen.

5.3 Woonwagenterreinen

Huizingen

Wie met een kampeerwagen onderweg is, weet dat campings hiervoor niet zo goedkoop zijn. Maar echte “woonwagengewoners” die van het ene land naar het andere trekken, die krijgen daarvoor overheidsondersteuning. De Vlaamse regering had al in 2000 een plan uitgewerkt: tegen 2010 moesten er zo’n 121 standplaatsen op “residentiële” woonwagenterreinen (gemeentelijk) en 95 standplaatsen op “doortrekkersterreinen” (provinciaal) gerealiseerd worden, op kosten van de belastingbetaler wel te verstaan. Onze provincie opende in 2005 in Huizingen een “proefopstelling” voor 15 woonwagens op een van de parkings van het domein.

Wij konden dat niet tegenhouden, maar hielden de toestand en vooral de kostprijs goed in het oog. Aanvankelijk moesten de woonwagengewoners amper 2 euro per nacht betalen per woonwagen, vanaf 2009 werd dat mede onder onze druk opgetrokken naar 5 euro per dag (en 7 euro in de winter).

Maar uiteraard was dat ook lang niet genoeg om de kosten te drukken: in 2008 paste de belastingbetaler bijna 26 000 euro bij (zonder personeelskosten wel te verstaan – bruto nog eens 25000 euro) voor water, elektriciteit, toiletten en huisvuil; in 2009 27000, in 2010 16500, in 2011 nog 12000. Personeels- en poetskosten werden steeds vakkundig weggemoffeld in de totale kosten van het recreatiedomein.

Ons voorstel om aan de bewoners de afvalfactuur door te rekenen, werd weggestemd. Maar het is duidelijk dat er inspanningen werden gedaan om de kosten naar beneden te halen. Zonder onze druk was dat nooit gebeurd.

Andere standplaatsen?

In maart 2012 besliste de provincieraad om een tweede terrein in te richten in Relegem, voor 10 standplaatsen, met alles erop en eraan. Prijskaartje: 1,3 miljoen euro of het equivalent van zeker 5 sociale woningen. Alleen het Vlaams Belang stemde tegen. Benieuwd hoeveel de uitbatingskosten hier in de toekomst zullen bedragen!

Op termijn wil men ook nog Diest en Herent zo’n terrein cadeau doen. Of daar behoefte aan is? Dat is onbelangrijk voor de meerderheid.

Uit het rapport van 2011 Huizingen blijkt nochtans dat het gemiddeld aantal doortrekkers per hmaand al twee jaar na mekaar daalt (van 59 over 56 naar 45)

5.4. Ontwikkelingssamenwerking:

Voor ons is ontwikkelingshulp geen taak voor de provincie, maar voor de hogere overheid.

Jaarlijks voorziet de provincie hier 700.000 euro, waarvan 70% dient voor activiteiten in het zuiden, ongetwijfeld goed bedoeld, maar van hieruit niet te controleren. Dat verloopt via allerlei organisaties, waarvan sommige in de extreem-linkse hoek zijn te situeren als mantelorganisatie van de PVDA bijvoorbeeld.

30% hier blijft om onze eigen bevolking “bewust” te maken, te indoctrineren soms. Dat moet leiden “*tot een meer positieve instelling t.a.v. Noord-Zuidverhoudingen en tot meer openheid voor andere culturen*”. Wij vinden het alvast verkeerd dat men onze bevolking een schuldcomplex aanpraat over de derde wereld, waar landen maar al te vaak door wanbeleid, oorlogen en machtsmisbruik in een uitzichtloze situatie blijven hangen. Onze “ontwikkelingshulp” is dan een verslavend infuus, waardoor ze nooit op eigen benen leren staan.

Enkele initiatieven krijgen een nominaal bedrag uit dat potje, zoals het Afrika-filmfestival, de Vlaamse Vredesweek, Amnesty international en de Liga voor de rechten van de mens.

Jaarlijks wordt er een budget van 49 600 euro uitgetrokken voor het subsidiëren van noodhulp, na een natuurramp bijvoorbeeld. Dat is de enige post die wij hier willen behouden.

5.5 Beleidsnota “minderheden” eenzijdig links gekleurd: multicultureel pamperbeleid

In 2008 kregen we deze beleidsnota in de maag gesplitst. Het “Pric” (Provinciaal integratiecentrum) maakt zich zorgen over *groeïend racisme en discriminatie, politieke desinteresse, islamofobie en keert zich tegen het monocultureel denken, tegen “ongenuanceerde media”*.

Bedoelt men misschien de media die aan de burgers laten weten wie er buschauffeurs en buspassagiers geweld aandoet of wie in Anderlecht politieagenten aanvalt en daarna weer ongestraft wordt vrijgelaten?

Voor hen mag elke nieuwkomer “*zich presenteren zoals hij dat wenst*”.

Dus ook in burka? Of als neo-nazi of als Talibanstrijder?

Waarom spreekt men nergens van inburgeringsplicht en van zich aanpassen aan een “Leitkultur”?

Men gaat uit van dogma’s: “*personen die tot een etnisch-culturele minderheid behoren, hebben gemeenschappelijke problemen in de samenleving...*”

Dat zij ook vaak problemen veroorzaken, wordt nergens gezegd.

De provincie wil blijkbaar “*een behoeftedekkend aanbod aan islamitische slachtplaatsen*”, maar maakt niet duidelijk vanaf hoeveel moslims in een gemeente men dat gaat inrichten en wat het kostenplaatje daarvoor wordt. Principieel is dit voor ons in ieder geval onaanvaardbaar: de provincie mag geen onwettelijke, barbaarse activiteiten ondersteunen. Elke godsdienst moet zich aanpassen aan de wetten in een land, niet omgekeerd.

Tenslotte is er nog de forse uitbreiding van de tolkdienst PASTA ten behoeve van anderstaligen.

Dat staat haaks op de beleidsnota Vlaams karakter, waar als eerste principe staat ingeschreven: “Aan anderstaligen moet duidelijk worden gemaakt dat de voertaal in de regio het Nederlands is en dat het van essentieel belang is dat zij deze taal zo spoedig mogelijk aanleren”

Over de periode 2008-2011 betaalde de belastingbetaler (via provincie en Vlaamse overheid) hiervoor gemiddeld 230.701 euro per jaar.

Dat is dan nog zonder rekening te houden met de inbreng van gemeenten, OCMW's, rechtbanken en dergelijke, die "afnemer" zijn van deze diensten.

Vraag is hoeveel de inwijkeling, voor wie deze vertaalkosten uiteindelijk gemaakt worden, zelf bijdraagt. Hier of daar een kleinigheid allicht...

Het is maar één van de voorbeelden van de kostprijs van de immigratie die loodzwaar weegt op onze belastingbetalers.

Het Vlaams Belang vraagt dan ook dat alle kosten van deze dienst zouden doorgerekend worden aan de inwijkeling zelf. En als die de prijs dan te hoog zou vinden, kan hij of zij nog altijd naar een vertaalbureau stappen. Laten vertalen = betalen!

We stellen vast dat er op de dienst Welzijn een hele hoop mensen werken die een linkse ideologie laten primeren op de realiteit, waardoor ze juist bijdragen tot de niet-integratie van heel wat nieuwkomers.

Nochtans groeit overal in Europa het idee dat we met die multikul op een verkeerd spoor zitten. Kanselier Angela Merkel stelde onomwonden dat de multiculturele maatschappij is mislukt!

Nog steeds trekt de provincie de kaart van de multikul, zij het nu vermomd onder het etiket “diversiteit”. Zo blijven de overheidssubsidies rijkelijk vloeien voor Pric, Pasta en onthaalbureaus: meer dan 4 miljoen Euro van de Vlaamse overheid, waar de provincie nog bijna 1 miljoen € bijpast.

5.6. Fairtrade

Wij zijn absoluut niet gewonnen voor de actie fairtradeprovincie, omdat men op die manier een quasi-monopoliepositie creëert voor zogenaamde “eerlijke” handel, wat juist zorgt voor een oneerlijke concurrentiepositie voor alle niet-fairtrade producten.

Bovendien heeft het Vlaams Belang bedenkingen bij de voedselkilometers die hier worden afgelegd: we kunnen toch beter Spaans appelsiensap importeren dan Braziliaans of Cubaans, zeker in de huidige Europese crisis. We moeten als provincie vooral onze eigen streekproducenten ondersteunen, dat zorgt voor tewerkstelling in eigen streek.

Daarbij ging de deputatie zover om in het grote koffiecontract te bepalen dat alleen firma's met het Max-Havelaarlabel mochten meedingen. Op die manier sloot een Grimbergse gedeputeerde het Grimbergse bedrijf Douwe Egberts uit (met UTZ-kapeh keurmerk) Wij waren dan ook zeer tevreden dat Vlaams-Brabant door de rechter gedwongen werd om Douwe Egberts wel te laten meespelen.

In 2012 werd nog maar eens duidelijk gemaakt hoe de provincie moet dienen om de wereldwinkels aan klanten te helpen. (De Zondag, 6 mei 2012)

De provincie Vlaams-Brabant trakteert op fair trade chocolade

Laat u verrassen door het steeds toenemend fair trade aanbod. Naast koffie, fruitsap en koekjes vindt u tegenwoordig ook chips, broodbeleg, rijst, gedroogd fruit, snoepjes en allerlei andere lekkernijen terug. Fair trade staat voor kwaliteitsvolle producten met respect voor de boeren in het Zuiden. Doet u ook mee?

BON GRATIS FAIR TRADE CHOCOLADE

- Keuze uit BIO Melkchocolade, BIO Fondantchocolade, BIO Fondantchocolade met koffie of BIO Witte chocolade met krokante vulling
- Actie geldig van 6/05/2012 tot 30/06/2012 in alle Vlaamse Oxfam-Wereldwinkels
- 1 bon per klant, enkel originele bonnen, niet cumuleerbaar met andere kortingen, niet inwisselbaar tegen geld, aanbod geldig zolang de voorraad strekt.

Wereldwinkeliers: afstempelen en terugsturen naar Oxfam Fairtrade, Ververijstraat 15, 9000 Gent.

OXFAM Wereldwinkels **FAIRTRADE PROVINCIE** **BOUWEN AAN VLAAMS-BRABANT**

5.7. Spreidingsplan van asielzoekers (20/01/10)

Staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Philippe Courard (PS) werkte eind 2009 een 'spreidingsplan 42' uit waarin vastgelegd wordt voor hoeveel asielzoekers elke gemeente moest instaan, nu het netwerk van Fedasil en de lokale opvanginitiatieven (LOI) helemaal verzadigd waren. Van de 7.443 asielzoekers waarvan sprake moest Vlaanderen er 6.552 opvangen (88%), Wallonië amper 11%, Brussel 0,7 %.

We stelden dat de financiële gevolgen voor onze Vlaams-Brabantse gemeenten bijzonder zwaar zouden zijn. Eerst gratis inburgeringscursussen, daarna sociale huisvesting, sociale

leningen, OCMW-uitkeringen, extra inzet van personeel, huurwaarborgen, terugbetaling van ziektekosten en op termijn ook op gebied van activeringsbeleid, sociale tewerkstelling, enz. Maar daar had men allemaal geen oren naar. De motie werd door alle andere partijen weggestemd. N-VA en LDD namen niet deel aan de stemming, hoewel ze aanwezig waren.

Het Vlaams Belang wil

- dat het signaal op vlak van welzijn dat naar de bevolking wordt uitgestuurd, anders gaat klinken!
- Het principe duidelijk stellen dat Vlaams-Brabant is een gastvrije provincie en blijft, maar dat wie zich hier komt vestigen, zich dient aan te passen. Hier geldt dus: **inburgeringsplicht** van hun kant, en daar moeten geen eieren onder worden gelegd. Wat men terecht verwacht van Franstaligen, moet ook gelden voor andere inwijkelingen, van waar ze ook komen. Wij organiseren lessen om Nederlands te leren spreken en onze cultuur te leren kennen, maar daarmee hebben wij al meer dan ons deel gedaan. In andere landen moet men daarvoor immers betalen!
- Dat inwijkelingen die beroep doen of voor wie men beroep doet op onze **tolkendienst** de volledige kost daarvoor aangerekend krijgen. Laten vertalen = betalen!
- dat provinciale ambtenaren geen hoofddoeken dragen of andere opvallende religieuze symbolen in openbare dienst!
- geen nieuwe **doortrekkersterreinen**
- transparantie in de kosten: al wat hiermee te maken heeft moet op een aparte begrotingspost!
- alle verbruiks- en onderhoudskosten moeten doorgerekend worden aan de gebruikers.
- dat **ontwikkelingshulp** wordt overgelaten aan het Vlaamse niveau
- dat onze bevolking geen schuldcomplex aangepraat wordt
- dat men alle Vlaams-Brabanders duidelijk maakt dat ze zelf hun kansen moeten grijpen, dat ze zelf verantwoordelijk zijn voor de keuzes in hun leven. We willen de schaarse middelen gebruiken om de **echt zwakkeren** te helpen om op eigen benen te staan.
- extra investeringen in de **kinderopvang** (zolang de Vlaamse regering haar werk niet doet!)
- garanties op het Nederlandstalige karakter van de crèches (aandringen bij Kind en gezin!)

6. Melkkoe voor kerkfabrieken, niet-confessionelen en moskeeën

Door toedoen van het concordaat van Napoleon met de paus worden tot op de dag van vandaag jaarlijks in elke gemeente voor miljoenen subsidies toegekend aan de kerkfabrieken. In vele gemeenten is de controle op deze verplichte uitgaven minimaal of zelfs onbestaande. Het keizerlijk decreet is nog steeds van toepassing: hierin werd overeengekomen dat de overheid de priesterwedden zou betalen en de kerkfabrieken zou bijspringen in hun financiële tekorten en dit alles ter compensatie voor de door de kerk geleden schade tijdens de Franse Revolutie (ondertussen meer dan 200 jaar geleden!). Deze regeling was toen dus niets anders dan een concrete schadevergoeding.

Waar geld wordt uitgedeeld is de politieke wereld er als de kippen bij om met uw centen voor iedereen Sinterklaas te spelen. Zo werden de subsidies uitgebreid naar alle godsdiensten, ook deze die tijdens de Franse Revolutie nooit enige schade hadden geleden, zoals de Islam. En ook wie tot geen enkele godsdienst behoort, kreeg zijn deel.

De provincies stonden dus voortaan in voor de tekorten en huisvestingsvergoedingen van de orthodoxe en de islamitische erediensten en voor de katholieke kathedrale kerkfabrieken en voor de tekorten van de Instelling voor Morele Dienstverlening

De eerste jaren diende deze IMD een begroting in zonder ook maar één eurocent aan eigen verworven inkomsten. Op een jaarlijkse begroting van bijna 500.000 euro bedroegen de kosten m.b.t. de activiteiten 214.150 euro en dit alles zonder één cent inkomsten. Alles werd tot de laatste cent betaald door provinciale subsidies (m.a.w. door de belastingbetaler). Deze toestand was des te merkwaardiger daar deze organisatie zelfs een voltijdse boekhouder in dienstverband had (goed voor een slordige 48.900 euro aan jaarlijkse loonkost).

In 2007 kochten ze in Vilvoorde een enorm gebouw van 4 verdiepingen, ter waarde van 1,4 miljoen euro, voor ocharme een zestal erkende morele consultants. Door hun eigen slordigheid kregen ze daarbij niet eens de waarborg van de provincie en tot overmaat van ramp vergaten ze zelfs hun subsidie bij de Vlaamse overheid aan te vragen, een nalatigheidje van zo'n 400.000 euro. Keer op keer zaten hun ingediende begrotingen vol gaten, waren er geen inkomsten voorzien, zelfs niet op de opbrengst van hun spaarboekjes. Om al die redenen gaf de provincie meer dan terecht een negatief advies aan de minister en wilde ze meer dan 180.000 euro uit de begroting 2008 laten schrappen. Ook roden en blauwen keurden dat goed, omdat ze uit eerlijke schaamte wellicht niet anders konden.

Bovendien bleef de provincie bijzonder veel geduld aan de dag leggen met de klungelende boekhouders. Sinds 2009 betaalt de provincie voorlopige twaalfden uit aan IMD (400 000 euro op jaarbasis), omdat de begroting 2009 (na 3 jaar!) nog steeds niet goedgekeurd werd door de minister van justitie.

De islamisering van onze samenleving kreeg ook uitlopers in onze provincie: sinds 2009 genieten de moskeeën van Leuven en Diest provinciale toelagen; in 2012 belopen die al 131.000 euro. Het Vlaams Belang was de enige partij die tegen deze erkenning en tegen deze subsidieregeling stemde.

Wellicht zal de interne staatshervorming ervoor zorgen dat de provincies deze betaalbevoegdheid (lees: verplichting) kunnen overdragen aan de gemeenten of aan het Vlaams Gewest. Maar dat betekent natuurlijk nog steeds dat de Vlaamse belastingbetaler ervoor zal blijven opdraaien!

In ieder geval is het de hoogste tijd dat er in het Vlaams parlement eens een ernstig debat wordt opgezet over dit subsidiesysteem. De islam mag daar voor ons sowieso geen aanspraak op maken, en anderzijds moet er een voldoende groot budget overblijven om ons eigen kerkelijk patrimonium in stand te houden.

[Het Vlaams Belang wil](#)

[- Geen subsidies voor de islam](#)
[- een ernstig debat in het Vlaams Parlement over de subsidies aan kerkfabrieken en instellingen voor morele dienstverlening](#)

7. Europa

Subsidie binnenrijven maar intussen zwaar en kritiekloos betalen!

De provincie gaat er prat op dat zij deze legislatuur zomaar eventjes van Europa 45 miljoen Euro wist binnen te halen. De provinciale diensten hebben hier ongetwijfeld nuttig werk geleverd, maar men vergeet wel het hele plaatje te vermelden. De Vlamingen zijn immers de hoogste nettobetalers in EU. In 2008 betaalde Vlaanderen netto niet minder dan 1802,2 miljoen Euro aan de EU. Omgerekend is dat 286 Euro per Vlaming. Dat is meer dan een Nederlander, het dubbele van een Waal, meer dan het dubbele van een Duitser, driemaal meer dan een Italiaan, viermaal meer dan een Fransman, en vijfmaal meer dan een Brit. Niemand van de zowat vijfhonderd miljoen Europeanen betaalt meer dan een Vlaming.

Als Vlaams-Brabanders betalen we dus per jaar zo'n 300 miljoen Euro; we halen daar nu een klein beetje van terug via die Europese projecten.

Overall in Midden- en Noord-Europa is er een debat aan de gang over het bedrag dat elk land moet ophoesten; politici van de meest uiteenlopende partijen, maar ook de burgers vragen zich af of we niet beter af zouden zijn zonder de EU of zonder de Euro, omdat we dreigen meegesleurd te worden door de Zuid-Europese landen. De EU is een België in het groot geworden, met fenomenale geldstromen van Noord naar Zuid en met een steeds kleiner wordende democratische legitimiteit.

Wij begrijpen wel dat de provincie trots is op haar Europese projecten, maar dat mag er niet toe leiden dat we ons ontoppen tot een slaafse propagandamachine voor de EU. We moeten het debat juist aanwakkeren in plaats van het onder het tapijt te vegen en te doen alsof we zelf niet meer moeten nadenken omdat Guy Verhofstadt en Herman "fan" Rompuy dat wel in slecht Engels in onze plaats zullen doen.

Het blijft in onze ogen trouwens vreemd dat er zoveel kleinschalige projecten (bv restauratie van kerkmuren en voetwegen, kinderopvang, jeugdhuizen) worden betaald met Europees geld. Europa moet zich bezighouden met grootschalige projecten (milieu, ruimtevaart, defensie, onderzoek) die de landsgrenzen echt overschrijden.

Debatten over Europa

In de vorige legislatuur werd onze partij steeds weggehouden van officiële debatten; in 2009 mocht Philip Claeys één keer meedoen in de aanloop naar de Europese verkiezingen.

Maar de keren nadien waren het steeds weer de vertegenwoordigers van de meerderheid, kwestie van de indruk niet te wekken dat er ook oppositiepartijen bestaan...

Het Vlaams Belang wil

- dat provinciale ambtenaren zoveel mogelijk subsidies van Europa binnenhalen, zolang dat nog kan
- afstappen van het kritiekloos promoten van de EU
- zorgen voor extra debatten, met vertegenwoordigers van alle partijen

8. Land- en tuinbouw

8.1. Moeilijker om te overleven

De laatste jaren krijgen land- en tuinbouwers uit onze provincie het steeds maar moeilijker om te overleven. Alsmat strengere milieunormen worden hun opgelegd en de opvolging van hun familiebedrijf is hoe langer hoe minder verzekerd, waardoor ze de zware extra investeringen die levensnoodzakelijk zijn voor hun bedrijf niet meer zien zitten. Het gevolg is dat in

versneld tempo steeds meer land- en tuinbouwers verdwijnen uit onze regio. Wanneer deze tendens geen halt toegeroepen wordt, kan dit nefast zijn voor het landschappelijk karakter (de land- en tuinbouw is van cruciaal belang om onze streek groen en landelijk te houden!) en de economische toestand van onze provincie.

8.2. Wat moet de overheid doen?

Als de overheid land- en tuinbouwers verplicht tot het naleven van strenge en dure milieunormen, moet diezelfde overheid hen daarvoor ook financieel vergoeden. Nu gebeurt dat veel te weinig, met als gevolg dat vele familiale bedrijven het hoofd niet meer boven water kunnen houden. De provincie heeft de afgelopen jaren haar best gedaan rond de promotie van streekproducten, dat konden we zeker appreciëren.

In de provinciale proeftuinen moet men het onderzoek voortzetten naar nieuwe teelten, teeltvarianten, ongediertebestrijding, plantenziektebestrijding, enz. die nuttig zijn voor de sector. Anderzijds moet de provincie jonge boeren moreel en financieel aanmoedigen om de stiel verder te zetten.

Fair Trade

De term Fair Trade is bedoeld om eerlijke handel te stimuleren, wat op zich een nobele zaak is, ware het niet dat in de praktijk enkel ‘eerlijke’ handel gedreven wordt tussen zuid en noord. Men wekt in elk geval de indruk dat onze landbouwers slechte producten op de markt brengen of woekerwinsten maken, wat totaal onjuist is.

Daartegenover is bijvoorbeeld Oxfam een onderdeel van de commerciële organisatie Oxfam Fairtrade CV, een beursgenoteerd bedrijf waarvan in de statuten werd voorzien dat dividenden kunnen uitgekeerd worden aan de aandeelhouders waaronder –hoofdzakelijk – “Oxfam Wereldwinkels VZW”. Dat is toch zeer bizar voor een organisatie die net “het bestrijden van het kapitalistische marktmechanisme” als doel heeft...

Koolzaad

Volgens ons heeft de provincie te veel en vooral te lang geïnvesteerd in de ontwikkeling van koolzaad voor productie van ethanol. Terwijl men wereldwijd het erover eens was dat de productie van koolzaad nadelig was voor de voedselbevoorrading bleef men in onze provincie (veel) geld pompen om het ethanolgehalte in koolzaad te verhogen. Bovendien zijn er ondertussen alternatieven gevonden die veel productiever zijn.

Trage wegen

Hoewel er veel geïnvesteerd wordt in wandelknooppunten worden er veel trage wegen ‘vergeten’, vooral wegen die dwars door een akker lopen, al dan niet ten gevolge van herverkavelingen. Nochtans hebben deze wegen hun nut bewezen omdat ze nuttig zijn om bij hevige regen op een natuurlijke en duurzame manier modderstromen tegen te gaan. De wandelknooppunten worden best uitgebreid naar de iets meer verstedelijkte gebieden zoals bv. Pamel en Liedekerke omdat net in deze gemeenten de landbouw echt kleinschalig gebleven is en er in vele gevallen handel bedreven wordt tussen landbouwer en verbruiker. Dat is veel minder het geval in de grotere landbouwbedrijven langswaar de knooppunten nu lopen.

Monocultuur

Steeds meer zien we elk jaar op dezelfde akker hetzelfde gewas staan. In het Pajottenland gaat het vooral over maïs. Iedereen weet dat men elk jaar best afwisselt door een wortelgewas en een niet-wortelgewas. Dit komt niet alleen de groei van de gewassen ten goede, maar is ook een natuurlijk middel om ziektes en plagen te voorkomen. Bovendien wordt de landschappelijke waarde van het landschap erg versterkt door de diversiteit aan gewassen.

Het Vlaams Belang wil

- Een blijvende ondersteuning van de landbouwers via wetenschappelijk onderzoek in de provinciale proeftuinen
- Voorrang voor onze landbouwproducten op fair-trade-import
- Blijvende promotie van streekproducten
- stimuleren van diversiteit in gewassen
- veralgemeende invoer van erosie-bestrijdingsmaatregelen in samenspraak met de landbouwers

9. Onderwijs

De voorbije jaren veranderde er niets meer aan het provinciaal onderwijslandschap. Zo hebben we in Tienen het PISO (middelbaar TSO en BSO, 515 leerlingen in 2012) en het bijzonder lager onderwijs de Sterretjes, 94 leerlingen) en in Leuven de Wijnpers (vooral tuinbouwschool, met TSO en BSO, 523 leerlingen). Daarnaast is er nog het volwassenenonderwijs De Nobel (Tienen en Leuven, 1436 cursisten)

Het zag ernaar uit dat minister Bourgeois in het kader van zijn hervormingsplannen voor de provincies al het provinciaal onderwijs zou overhevelen naar de Vlaamse gemeenschap. Daar komt echter niets van in huis, o.a. omwille van de grondwettelijke vrijheid om onderwijs in te richten.

Nu goed, ook als scholen provinciaal zijn, moeten ze goed bestuurd worden.

De Wijnpers kreeg de vorige legislatuur een slecht imago, wat bevestigd werd door een slecht doorlichtingsrapport, maar daar is nu gelukkig al een en ander ten goede veranderd.

Een negatief punt was de enorme kostprijs om twee labolokalen in te richten: zomaar eventjes 284 000 euro. Onze voorstellen om de overdreven kosten te laten vallen (bijvoorbeeld ruim 5000 euro voor design-kapstokken en 104 leerlingenkluisjes die natuurlijk stoemelings mee in het dossier waren gesluisd) werden weggestemd.

De viering voor 100 jaar Wijnpers was ook al groots en luxueus opgevat: zomaar eventjes 80 000 euro!

Al bij al loopt hetgeen de provincie jaarlijks bijpast (zonder de investeringen) op tot bijna 1,5 miljoen euro.

De investeringen zijn ook niet min: een nieuwbouw voor de Wijnpers kost 5 miljoen Euro; die voor de lagere school de sterretjes in Tienen was op 4,5 miljoen geraamd. Dat laatste project vonden we veel te duur. Het moest en zou een passiefbouw worden, in niervorm, helemaal ingewerkt in het landschap. Wij hebben van meet af aan gewaarschuwd en voorgesteld om het ontwerp aan te passen. Aanvankelijk werd dat prestigeproject dus op 4,5 miljoen euro geraamd, maar de offertes lagen meer dan 22 % hoger. Men kon dus niet gunnen, ging dan maar onderhandelen met de aannemers; een ervan wilde uiteindelijk starten maar ging dan failliet.

Uiteindelijk werd het hele project afgeblazen en zou men herbeginnen met een eenvoudiger concept en een zo energiezuinig mogelijk gebouw. Dat hadden wij nochtans van in het begin al gesuggereerd...

Maar straf was toch dat men die deputatiebeslissing niet eens aan de provincieraad liet weten en zelfs niet op de raadscommissie agendeerde!

Pivo

De brandweer-, politie- en ambtenarenschool in Relegem kreeg een stevige opfrisbeurt en heeft daardoor nu de uitstraling van een echte campus gekregen. Terecht, want het is één van de meest nuttige instellingen van de provincie.

CVO

We vinden het natuurlijk goed dat volwassenen zich verder kunnen bijscholen en gaven daarom ook groen licht om nieuwe cursussen in te richten.

Eén negatieve opmerking: wie een vreemde taal wil leren, moet in principe geen kennis van het Nederlands aantonen.

Op de webstek van de provincie lezen we dat de enige voorwaarde is: "U bent gealfabetiseerd in het Westers schrift"

Men antwoordde ons wel dat de cursisten die zich inschrijven voor een cursus in een vreemde taal een basisnotie van het Nederlands hebben. Maar wat is een basisnotie?

Ondersteuning onderwijs in de Vlaamse rand

De provincie geeft een pak geld uit voor haar scholen in het Leuvense, maar nauwelijks iets voor de scholen in de Vlaamse rand

Een proefproject (2008-2009) om enkele secundaire scholen in de rand te ondersteunen (opgezet i.s.m. het Centrum voor Taal en Onderwijs (CTO) van de KuLeuven) flopte.

Dat was immers veel te abstract; die scholen hebben in de eerste plaats een concreet meetinstrument nodig voor hun taalbeleid, zoals de instaptest die voor de Brusselse scholen werd ontwikkeld (leesvaardigheid en woordenschatkennis) en die daar betaald wordt door de Vlaamse regering.

Voor de secundaire scholen in de rand voorziet die evenwel geen geld! Nochtans is dat broodnodig, want ook daar neemt de ontnederlandsing hand over hand toe en dreigt het niveau sterk te dalen.

Uit de jongste cijfers blijkt dat het aantal anderstalige leerlingen in de basisscholen van de Vlaamse Rand snel toeneemt. In Halle-Vilvoorde konden we in drie jaar tijd (2008-2011) een evolutie vaststellen van 22% naar 26%, in absolute cijfers van 10537 naar 13377.

Misschien zegt die procentuele evolutie nog niet zoveel, maar in aantallen is de evolutie een tsunami: er kwamen op een totaal van 50577 leerlingen amper 329 kinderen bij met Nederlands als thuistaal en 2840 met een andere taal, dat is dus 8 keer minder!

In tien fusiegemeenten ligt het aantal anderstalige leerlingen al boven de 40%, waarvan 4 gemeenten al boven de 50 %, met tot 66% in Drogenbos. Individuele scholen klimmen nog veel hoger: een school in Zellik haalt al 82%.

Het secundair onderwijs volgt dezelfde tendens: 3,8 % meer anderstaligen, van 14 naar 17,8%

Dit is onmiskenbaar het gevolg van de demografische druk vanuit Brussel (20 000 inwoners erbij vorig jaar) en het tekort aan capaciteit in de hoofdstad. Ouders van kinderen uit Brussel gaan daardoor op zoek naar een school in de Vlaamse Rand. Gevolg is dat er in verschillende

scholen intussen een leerlingenstop werd ingevoerd. Daardoor trekken ouders steeds dieper Vlaams-Brabant in. Ook regio Leuven wordt meer en meer geconfronteerd met het probleem.

Daarom is het noodzakelijk dat onze scholen in de toekomst voorrang kunnen geven aan kinderen uit de eigen gemeente en in tweede orde aan kinderen van elders die het Nederlands machtig zijn. Om het peil van de scholen voldoende hoog te houden, bestaat er daarnaast behoefte aan voldoende langdurige taalbadklassen en een extra taalomkadering voor scholen vanaf 10 % anderstalige kinderen (naast de GOK-regeling).

Het Vlaams Belang wil

- Kwaliteitsvol provinciaal onderwijs, waarbij de kostprijs aan banden wordt gelegd!
- Zolang de Vlaamse regering dat niet doet: **concrete ondersteuning** voor de middelbare scholen in de rand, waarbij de provincie alle **taaltesten** in de eerste graad voor haar rekening zou nemen.
- taalvereisten invoeren voor het volwassenenonderwijs: eerst kennis van het Nederlands bewijzen voor je een andere taal gaat aanleren!

10. Verkeer en mobiliteit

10.1. Zaventem

De luchthaven van Zaventem en de daarmee verbonden economische activiteiten maken van Zaventem veruit de belangrijkste werkverschaffer voor onze regio. Tienduizenden mensen verdienen rechtstreeks of onrechtstreeks hun brood op of rond de luchthaven van Zaventem. Geen enkel verantwoordelijk politicus kan het belang van deze economische en sociale groep voor onze streek en voor Vlaanderen negeren.

Tegelijk heeft het Vlaams Belang zich steeds afgezet tegen een ongebreidelde groei van de luchthaven, omdat dit een te zware belasting zou gaan vormen voor de ruime omgeving, zowel op vlak van geluidshinder, verkeersdruk als grondinname. De situatie moet ook voor de omwonenden leefbaar blijven. Wij hebben dan ook altijd gepleit voor een beperkte, gecontroleerde groei van de luchthaven, gekoppeld aan het geleidelijk optrekken van de geluidsnormen en een eerlijke spreiding van de hinder.

Onze partij heeft dan ook een belangrijke rol gespeeld in het verzet tegen de schandelijke concentratieplannen van Ecolominister Durant onder Verhofstadt. Sindsdien nam de spreiding toe en was er, onder meer ten gevolge van de crisis, een afname van de geluidsdruk. Maar waakzaamheid blijft geboden, want de Franstalige politici (de bevoegde staatssecretaris is momenteel CDH'er Wathélet) blijven pogingen ondernemen om de hinder zoveel mogelijk af te wentelen van Brussel op de Vlaamse Rand.

10.2. Mobiliteit

Iedereen kent het probleem: elke dag rijden we ons vast in de files naar en rond Brussel. De belangrijkste **oorzaken** hiervoor:

- 1) Immigratie: zowel Europese als niet-Europese buitenlanders komen massaal naar Brussel en Vlaams-Brabant wonen
- 2) Overconcentratie van de tewerkstelling rond Zaventem
- 3) Ontbreken van enkele belangrijke verbindingswegen: Leuven-Antwerpen, de Ring onder Brussel
- 4) Ondermaats openbaar vervoer: overvolle treinen, onvoldoende frequentie, slechte verbindingen (meestal moet alles via Brussel)

De oplossingen voor dit probleem zijn natuurlijk niet zo simpel, zullen veel geld kosten en moeten door verschillende politieke niveaus worden waargemaakt.

Eerst en vooral moet men **Brussel weer aantrekkelijk maken**, zodat mensen opnieuw zin krijgen om er te gaan of te blijven wonen. Een dergelijke trendomkering kan uiteraard slechts worden verwezenlijkt in het kader van een totaalpakket aan maatregelen, gaande van een harde aanpak van de criminaliteit tot de opwaardering van de verloederde wijken.

Indammen van de woon-werkverplaatsingen

Hoewel de sanering van onze steden een basisvoorwaarde is om de mobiliteitsproblematiek te beheersen, kan men inmiddels wel reeds rechtstreeks inwerken op het mobiliteitsprobleem door het **wonen en werken zoveel mogelijk te concentreren op dezelfde plaats**.

Ambtenaren die verhuizen naar hun werkplaats dienen een **verhuispremie** te krijgen. In Brussel en de rand zou de Vlaamse Regering eveneens een maandelijkse woonvergoeding aan deze ambtenaren kunnen uitkeren.

Thuis- en gezinsarbeid moeten worden aangemoedigd. Voor het **thuiswerk** verwijzen wij naar de mogelijkheden die de **moderne communicatiemiddelen** bieden.

Tenslotte blijven wij vasthouden aan het principe **“Werk in eigen streek”**. Zo vinden wij dat er meer werkgelegenheid moet worden gecreëerd in bijvoorbeeld het Hageland, opdat men van daaruit minder naar Brussel zou moeten pendelen.

Ontbrekende wegen aanleggen

1. Wij blijven de **doortrekking vragen van de verbinding tussen de E19 en de A2 tussen Holsbeek en Zemst**. Waardevol landschap moet gespaard worden door een gedeelte van dat traject ondergronds te laten verlopen. Maar nu moet al het verkeer van Leuven naar Antwerpen via de al volledig dichtgeslibde Ring rond Brussel, of via de flessenhals van Kampenhout, waar elke dorpskom de verstikkende gevolgen van ondervindt. Samen met de middenstandsverenigingen ijvert het Vlaams Belang voor een vlotte verbinding tussen het Hageland en Antwerpen. Het realiseren van de autosnelwegverbinding E19 - E314 tussen Holsbeek en Zemst is hiertoe aangewezen. Dit zou niet enkel ten goede komen aan het Hageland, maar zal tevens een belangrijke ontlasting van de Brusselse Ring van Zaventem tot Sterrebeek of Tervuren met zich meebrengen.

2. Realisatie van de zuiderring onder Brussel

De komende jaren zal ook het verkeer rond Brussel blijven toenemen. Vandaag reeds moeten we vaststellen dat de Ring rond Brussel gedurende een groot deel van de dag te lijden heeft van lange files. Dit dreigt de komende jaren nog veel erger te worden. De plannen voor de verbreding van de noorderring zijn op een aantal stukken gerechtvaardigd (met name tussen de A12 en de E40 in Groot-Bijgaarden omwille van het grote niveauverschil), maar elders zal deze verbreding nefaste gevolgen hebben: het flessenhals-effect van het viaduct van Vilvoorde zal er nog door versterkt worden. Om die reden pleit het Vlaams Belang al jaren voor de voltooiing van de Ring ten zuiden van Brussel, tussen Oudergem en Vorst. Dit dient

te gebeuren via ondertunneling.

Openbaar vervoer

Het Vlaams Belang is nooit een voorstander geweest van het **Gewestelijk Expres Net** (Gen) rond Brussel. Dat GEN wil Brussel via het spoor en de bus veel sneller bereikbaar maken voor de pendelaars, maar dreigt in de praktijk te zullen zorgen voor een nog veel grotere stadsvlucht uit Brussel, met verdere verstedelijking en verfransing tot gevolg, zelfs van steden als Aalst en Mechelen. Een leefbaar Brussel en een doordachte woonpolitiek, waarbij de stadsvlucht zo veel mogelijk wordt afgeremd, is voor ons een absolute voorwaarde voor de uitbouw van het GEN.

Het Vlaams Belang is wel voorstander van de uitbouw van openbaar vervoer rond Brussel. Zo staan wij achter de realisatie van de tramverbinding van De Lijn tussen Dilbeek en Tervuren en mag deze verbinding zelfs de hele stad omcirkelen. De start van deze werken hoeft niet uitgesteld tot 2020.

Ook dient de renovatie van de treinstations in onze regio (zeker dat van Vilvoorde, dat zich in een erbarmelijke staat bevindt) versneld te worden. De **herwaardering van de stationsbuurten** dient voldoende aandacht te besteden aan geregementeerde parkeergelegenheden voor auto's, mindervaliden en fietsen ten einde vlot te kunnen overstappen van een privé-vervoermiddel naar het openbaarvervoer.

Fietsbeleid

De fiets kan ongetwijfeld een bijdrage leveren om de leefbaarheid van onze steden en gemeenten te verbeteren. Hij vormt immers een geldig alternatief voor het afleggen van korte afstanden. Vlaams-Brabant zit op dat vlak stilaan op het goede spoor. Deze legislatuur werd er 100 kilometer nieuw fietspad aangelegd en intussen is het fietsroutenetwerk een heel stuk opgeschoten. Maar men moet die inspanning volhouden en er ook over waken dat alle fietspaden goed onderhouden worden door de gemeenten.

Het Vlaams Belang wil

- Geleidelijke en beheerste groei van de luchthaven, gekoppeld aan een graduele geluidsbeperking;
- Billijke spreiding van de hinder zowel overdag, 's nachts als in het weekend;
- Aandacht voor het behoud van een groene en landelijke omgeving rond de luchthaven: geen overconcentratie van bedrijven
- Brussel weer aantrekkelijk maken, zodat mensen opnieuw zin krijgen om er te gaan of te blijven wonen
- de woon-werkverplaatsingen indammen (thuiswerk, werk in eigen streek, verhuispremies, ...)
- ontbrekende wegen aanleggen: enerzijds de doortrekking van de verbinding tussen de E19 en de A2 tussen Holsbeek en Zemst en anderzijds de voltooiing van de zuiderring rond Brussel met een tunnel
- het openbaar vervoer rond Brussel versneld uitbouwen (bv. Tramlijn) van Dilbeek naar Tervuren
- de treinstations (bv. Vilvoorde) en stationsomgevingen versneld rooveren en herwaarderen
- een volgehouden inspanning om fietspaden aan te leggen en te (laten) onderhouden

11. Waterlopen

De **provincie** onderhoudt zelf ruim 700 km waterlopen van tweede categorie. De **gemeenten** beheren en onderhouden samen ongeveer 305 km van de kleinste waterlopen, die gerangschikt zijn in de derde categorie.

In de voorbije legislatuur kreeg de waterproblematiek eindelijk de aandacht en ingrepen die ze verdiende. In het kader van een degelijk tienpuntenplan werden er verschillende overstromingsgebieden en bufferbekkens aangelegd (bv in Aarschot, Beersel, Dilbeek, Grimbergen) en die bewezen zeker hun nut. Ook de maatregelen tegen de bodemerrosie i.s.m. de landbouwers zijn een stap in de goede richting. Toch moet men daar blijven investeren, want de overlast wordt er – o.a. door de toegenomen bebouwde oppervlakte – alleen maar groter op. (bv. zware overstromingen in oktober 2010)

Wij pleiten er in ieder geval voor om versneld werk te maken van bijkomende capaciteit, maar vooral de Vlaamse overheid zal daar de handen uit de mouwen moeten steken, zeker om de onteigenings- en vergunningsprocedures véél sneller te laten verlopen. Nu moet men tegen de bedreigde inwoners nog altijd zeggen: wacht-e-bekke!

12. Ruimtelijke ordening

Het Vlaams Belang heeft als enige partij altijd zeer kritisch gestaan tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, het provinciaal ruimtelijk structuurplan, de Vlaamse Ruit en het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel. In plaats van een instrument om de verfransing en verstedelijking tegen te gaan, werd het in de praktijk middelen om de verdere verBrusseling van de Vlaamse Rand te stimuleren.

Geen hoogbouw!

Eén van onze grootste bezwaren is dat het VSGB meer dan ooit hoogbouw mogelijk maakt in de Vlaamse Rand. Terwijl het oude gewestplan door zijn strenge beperking van het aantal bouwlagen jarenlang een versnelde uitstroom van Franstaligen uit Brussel tegenhield, wordt nu het geweer van schouder veranderd: op tal van plaatsen wordt het aantal bouwlagen fors verhoogd. Ook in de nieuw te ontwikkelen gebieden krijgen gemeentebesturen ter zake grote autonomie (het aantal bouwlagen kan er worden opgetrokken tot vijf!), zonder dat zij de verplichting opgelegd krijgen een Vlaams woonbeleid te voeren. Zelfs de provincie Vlaams-Brabant bestempelt deze autonomie in haar bezwaarschrift als te verregaand.

Appartementsgebouwen hebben in het verleden steeds een sterke aantrekking uitgeoefend op anderstaligen. Dat blijft vandaag nog altijd zo. De druk van commerciële firma's op de lokale besturen zal al te veel toenemen.

Nu reeds dringt de aanhoudende inwijking vanuit Brussel de autochtone bevolking weg uit de Vlaamse gordelgemeenten. Maar voor sommige Nederlandstalige politici in Brussel gaat dit nog niet ver genoeg. Ze pleiten er openlijk voor dat de brede Vlaamse rand rond Brussel nog veel meer inwijkelingen zou gaan huisvesten via hoogbouwprojecten. Zij beseffen niet dat zij zich laten gebruiken voor een Franstalige veroveringsstrategie.

Verkeersinfarct

Met de bouwtoelating voor Uplace (190.000 m²) en voor 50.000 m² stadsrecreatie op parking C geeft men vrij spel aan meertalige toestanden in Vlaamse gemeenten. De Vlaamse regering en N-VA-minister Muylers in het bijzonder smeren Brussel op die manier verder uit over de Vlaamse Rand.

Maar de gevolgen voor het nu al overdrukke verkeer op de ring rond Brussel zullen enorm

zijn. Terecht kantte de deputatie van Vlaams-Brabant zich dan ook tegen een milieuvergunning voor Uplace, dat per dag alleen al zou kunnen zorgen voor 4 km extra file wegens de 25.000 voertuigbewegingen per dag. Bovendien moet Vlaanderen daar tientallen miljoenen in pompen in een nieuw op- en afrittencomplex, om nog te zwijgen van de aderlating voor de kleinhandel in de stads- en gemeentekernen rondom de site.

Verbreding Ring

We blijven zeer kritisch tegenover de verbredingsplannen voor de ring rond Brussel, omdat er nauwelijks perspectieven zijn voor een verbeterde mobiliteit. Nog steeds weigert men in te zien dat de sluiting van de Ring ten zuiden van Brussel (via twee grote tunnels) de enige manier is om de Ring in het noorden ten ontlasten. Verbreding in het noorden is noodzakelijk, maar de huidige verbredingsplannen zullen het flessenhalseffect van het viaduct van Vilvoorde alleen maar versterken.

Vlaanderen heeft ook de kans gemist om de rechtstreekse verbinding tussen Leuven en Antwerpen aan te leggen (de E314 van Rotselaar naar Zemst), wat voor het arrondissement Leuven een economische ontsluiting zou betekenen. Op die manier zou het verkeer vanuit Limburg en Leuven dat naar Antwerpen moet tenminste niet via de ring rond Brussel moeten verlopen.

Nieuwe bedrijventerreinen

De POM heeft de afgelopen jaren goed werk geleverd om alle restpercelen in kaart te brengen en na te gaan welke daarvan nog bruikbaar zijn voor onze bedrijven.

Aangezien Halle-Vilvoorde dreigt stilaan te verstikken onder de files moet men nieuwe bedrijventerreinen zo veel mogelijk in Brussel zelf inplanten (meer dan 100.000 werklozen) en dieper in het Vlaamse binnenland (de gordel Tienen, Diest, Aarschot, Mechelen, Aalst, Ninove). Wat natuurlijk niet betekent dat we ons kanten tegen elk nieuw bedrijfsterein in de buurt van Brussel – dat moet geval per geval worden bekeken.

Voor regio Leuven kunnen we het pleidooi van voormalig Voka-directeur René Leekens bijtreden

om de KU Leuven ruimte te geven buiten de stad en eventueel campussen en spin-offs in te planten op andere plaatsen als de Citadel in Diest, of de stationsomgeving van Aarschot. Op die manier kan de universiteit de motor van de hele streek worden.'

Het Vlaams Belang wil

- Grootschalige stadsprojecten in de stad opstarten, niet daarbuiten: Uplace hoort als “stad in de stad” thuis in Brussel zelf. Voor Parking C moet een Vlaams strategisch project worden uitgewerkt en geen megalomaan Brussels project.

- Maximale en versnelde sanering en ontwikkeling voor de oude industriezone Machelen-Vilvoorde

- geen hoogbouw in de rand, wel maximaal inzetten op eengezinswoningen: er moet afgestapt worden van het idee om de bouwlagen in het VSGB systematisch op te trekken. Er moet een duidelijk visueel onderscheid blijven bestaan met de stad. Duurzaam aantrekken van Nederlandstaligen kan enkel via eengezinswoningen.

- herbestuderen van de snelwegverbinding Leuven-Antwerpen en een ondertunneling van de zuiderring rond Brussel d.m.v. een tunnel

13. Leefmilieu

De voorbije legislatuur werd op vlak van leefmilieu gedomineerd door volgende thema's :

1. Vergunningen voor windturbines
2. De verbrandingsoven te Kampenhout
3. Biodiversiteit & ontbossing
4. Subsidies voor energiezuinige woningen

Vergunningsbeleid voor windturbines.

De opsplitsing van bevoegdheden tussen de Vlaamse overheid (voor de grote projecten) en de deputatie (voor kleinere projecten) maakt een provinciaal beleid voeren niet makkelijk.

Bovendien is het de Vlaamse overheid die de regels opstelt.

Het Vlaams Belang wenst dat hier meer duidelijkheid komt

Er moet rekening worden gehouden met de afstand tot de woonhuizen (min 700 m) , de slagschaduw (minder dan 30 u/jaar) , nachtelijke geluidshinder (max. 39 dba) , veiligheid en landschappelijke waarde.

Alhoewel windmolens zwaar gesubsidieerd worden, kunnen ze bijdragen (complementair) aan zonne-energie) tot een zuivere productie van elektriciteit , onafhankelijk van de Arabische oliesjeiks.

Voor het Vlaams Belang is het wenselijk dat de afstandsregels worden verhoogd. Op 19 januari 2010 leverde de deputatie een vergunning af voor 17 windturbines langsheen de E314 (Aspiravi) en de E40 (Greensky) met een totale capaciteit van 43 MW. Op 12 november 2009 organiseerde concurrent Ecopower hierover een hoorzitting te Webbekom. Hier werd aangehaald dat de windturbines minimum 700 m van woonhuizen dienen te worden gebouwd. In Frankrijk is dit zelfs 1500 m. Evenwel hanteert de Vlaamse regering slechts 250 m, wat o.i. veel te weinig is.

Het Vlaams Belang benadrukt dat **levenskwaliteit, veiligheid en gezondheid van de omwonenden optimaal te garanderen prioritair is .**

Op de website van Ecopower wordt vermeld dat al de reeds gerealiseerde projecten inzake windenergie zich steevast naast autosnelwegen, industrieterreinen of waterwegen bevinden. Het Vlaams Belang is van mening dat in Vlaams-Brabant het niet politiek aanvaardbaar is , dat dergelijke gigantische industriële installaties worden ingeplant in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op enkele 100-den meters van woonwijken.

De verbrandingsoven in Kampenhout.

Het Vlaams Belang zegt, samen met de deputatie van Vlaams Brabant duidelijk neen tegen een verbrandingsoven aan Kampenhout-Sas.

Omdat de problematiek van de geplande verbrandingsoven aan Kampenhout-Sas aan het Vlaams Belang vanzelfsprekend niet is voorbijgegaan, organiseerden plaatselijke afdelingen van VB verschillende samenkomsten hierover. Daar het Vlaams Belang hierover een gefundeerd standpunt wenst in te nemen, maakten we eerst een analyse van de problematiek.

1. Het principe van een moderne verbrandingsoven op zich.

Het VB is in de huidige stand van de techniek voorstander van moderne verbrandingsovens. Ze zijn een aanzienlijke verbetering voor het milieu, zeker indien ze gedeeltelijk een oudere van pakweg 20 jaar vervangen. Belangrijk hierbij is wel dat er een voldoende regelmatige

afvaltoevoer is zodat er weinig schommelingen in het verbrandingsregime zal zijn. Vollast draaien is het meest aangewezen voor het milieu.

De vraag is dus: is er voldoende afval aanwezig om hieraan te voldoen? Daar het huisvuil van Vlaams Brabant nu naar Indaver gaat en er daar voldoende capaciteit beschikbaar is, kan het hier hoogstens om industrieel- en werfafval gaan. En dat mag zeker niet de bedoeling zijn.

2. Plaats van inplanting

Hier hebben wij, samen met de buurtbewoners de meeste vragen rond:

-de overwegende windrichting is in ons land west tot zuidwest. Dit betekent dat er best moet gekeken worden of er in de directe omgeving (ongeveer 5 km) geen dorpskern of intensieve bewoning is. Bij de opstart van zo'n oven en bij calamiteit is er daar toch momenteel milieuhinder mogelijk. **Aan deze voorwaarde is niet voldaan.**

-Inzake ontsluiting is het belangrijk te weten waar het afval vandaan zal komen en welke verkeersinfrastructuur hierbij voorhanden is. (Spoor/vrachtwagens/schip?)

Vooraf vrachtwagens zullen plaatselijk een grote verkeersdrukte veroorzaken met geurhinder. M.a.w. is de plaats van inplanting voldoende desolaat en toch goed ontsloten? **De omgeving is momenteel op verkeerstechnisch vlak nog net haalbaar, maar kan geen extra verkeer meer aan.**

-De lage ligging aan de kanaalkom maakt de bouw extra duur. Er zijn momenteel 4 afvalverbrandingsinstallaties in Vlaanderen in onderzoek. Kampenhout is hiervan de minst geschikte locatie.

Deze analyse-elementen zijn fundamenteel in het VB-standpunt : **deze verbrandingsoven is overbodig en staat bovendien niet op de juiste plaats.**

3. Communautair.

Het is belangrijk voor de bevolking in de streek te weten dat de vraag om een verbrandingsoven te bouwen in Kampenhout er niet zou zijn gekomen hadden de Franstaligen eind vorige eeuw niet dwarsgelegen i.v.m. de verbrandingsoven te Drogenbos.

Deze mocht er niet komen omdat de Franstaligen dit niet wilden; Brussel lag immers ten oosten van deze oven. De Brusselse lobby heeft het uiteindelijk klaargespeeld om via juridische spitsvondigheden telkens weer de vergunning op de helling te zetten en uiteindelijk het project te kelderden. Hierbij werd de toen nog sterk vervuilende oven te Neder-Over-Heembeek wel opengehouden.

De hele Franstalige obstructie heeft de Vlaams-Brabantse belastingbetaler (en industriële partners) uiteindelijk tussen de 4 à 5 miljoen euro gekost en de werking van de eerste legislatuur van de nieuwe provincie Vlaams-Brabant voor haast een kwart in beslag genomen. Het is beleidsmatig (zeker in deze tijden) uiterst belangrijk om dit aan de bevolking te communiceren. De buurt heeft recht ook dit te weten.

Ook in de provincieraad van Vlaams-Brabant volgt de Vlaams Belangfractie het dossier van de verbrandingsoven kritisch en objectief op, zoals we dit trouwens ook hebben gedaan met de verbrandingsoven te Drogenbos, maar nu liggen de kaarten duidelijk anders.

Het VB deelt dan ook het standpunt van de deputatie van Vlaams Brabant, die door een aanpassing van de regelgeving van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, de boot absoluut wil afhouden.

3. Biodiversiteit & ontbossing.

In 2010 paste de deputatie het provinciaal subsidiereglement voor aankoop van natuurgebieden (in voege sinds 1995) grondig aan. Voortaan dient de subsidie voor het verwerven van gronden in het kader van de bescherming van de biodiversiteit.

Het Vlaams Belang betreurt deze gang van zaken: vroeger was de doelstelling veel ruimer: natuur, terwijl dit nu verengd wordt tot biodiversiteit. Wij vrezen dat dit op termijn zal leiden tot een ontbossingssubsidie naar het voorbeeld van de Merodebossen, waar in 2009 zo'n 127 ha bos werd opgeofferd aan de biodiversiteit.

Nog steeds weet niemand waar die 127 ha terug werden aangeplant; in elk geval niet in onze provincie.

Het Vlaams Belang is van mening dat de provincie zelf gronden voor natuurdoeleinden dient aan te kopen en dat enkel het beheer mag worden uitbesteed aan natuurverenigingen.

Momenteel is Natuurpunt de grootste grootgrondbezitter in onze provincie.

Met de steun van de provincie (of beter : de belastingbetaler) verwierven zij volgend aantal hectaren grond:

2003 => 256

2004 =>206

2005 =>169

2006 => 331

2007 =>119

2008 =>134

De opbrengst van de massale houtkap de laatste jaren komt volledig toe aan de eigenaar: vzw Natuurpunt dus. Niemand controleert dit.

In de commissie leefmilieu pleitte het VB ervoor om in het kader van het Kyotobeleid de natuurprojecten verplicht te toetsen aan de CO2 balans. Wanneer men bv. veel Methaangas produceert bij het aanleggen van veen- en moerasgebieden, is men niet goed bezig want methaangas is vele malen schadelijker voor het broeikas effect dan CO2.

De deputatie heeft hier geen enkel argument tegen, maar trekt zeker niet aan die kar. De miljoenensubsidies vanwege Europa voor “biodiversiteitprojecten” klinken veel beter in de oren van de deputatie.

Subsidies voor energiezuinige woningen.

De voorbije legislatuur werd gekenmerkt door een ware subsidierage voor dakisolatie, muurisolatie, superisolerend glas, zonneboilers, zonnepanelen enz.

Uiteindelijk moesten alle goede voornemens sneuvelen wegens te duur, oversubsidiëring, het niet bereiken van de “doelgroepen” enz.

Naast de gemeente, de energieleverancier, het Vlaams Gewest, de federale overheid, was de provincie de zoveelste zelfgecreëerde melkkoe.

In 2012 besliste de provincie om uiteindelijk toch nog iets te geven aan kansengroepen via de OCMW's voor het plaatsen van dakisolatie.

Op de valreep gaat deze deputatie nog een vijftal provinciale gebouwen voorzien van zonnepanelen. Het Vlaams Belang dringt echter aan op een meerjarenplan, waarbij alle gebouwen aan bod komen en waarbij de overschakeling naar een volgende generatie hoogrendement-zonnepanelen wordt mee opgenomen. Deze nieuwe generatie (met rendementsverdubbeling) wordt binnen een tiental jaar verwacht op de markt tegen concurrentiële prijzen.

Het Vlaams Belang wil

- een doordacht inplantingsplan voor windmolens, bij voorkeur langs grote verkeersaders, waterwegen en industrieterreinen. Geen inplanting op minder dan 700 meter van woonhuizen.
- een meerjarenplan voor zonnepanelen op provinciale daken, waarbij alle gebouwen aan bod komen en waarbij de overschakeling naar een volgende generatie hoogrendement-zonnepanelen wordt mee opgenomen
- geen verbrandingsoven in Kampenhout-Sas
- dat de provincie gronden voor natuurdoeleinden zelf aankoopt en dat enkel het beheer mag worden uitbesteed aan natuurverenigingen

14. Cultuur

Op de culturele inspanningen van de provincie konden we de voorbije jaren niet veel kritiek uitoefenen. Positief waren de inspanningen om onze bibliotheken aan te sluiten op het provinciaal netwerk. De inzet hiervoor moet blijvend zijn met eventueel een financiële tegemoetkoming want nogal wat lokale bibliotheken blijven vasthouden aan hun eigen opgezet systeem en wachten af tot die investering gerendeerd heeft.

De logistieke ondersteuning die de provincie aanbiedt bij de herinrichting nodig voor de automatisering van de bibliotheken en de toegekende subsidiëringen voor de installatie van dit RFID (**R**adio **F**requency **I**Dentification)-systeem kunnen we alleen maar aanmoedigen. Er waren de wedstrijden *Kunst op komst*, die heel wat bijval van het publiek kregen (ook al was het “kunstwerk” zelf niet altijd even zinvol) en we waren blij dat we géén dure rommel-tentoonstellingen meer te zien kregen zoals in het verleden.

Wel is het jammer dat al de kunst die men aankoopt blijft hangen in de administratie of bij de gedeputeerden, of in de eigen kluizen ligt. Het publiek ziet daar niets van.

We pleiten ervoor om een tweejaarlijkse provinciale tentoonstelling in te richten met het beste werk van Vlaams-Brabanders (zowel van amateurs als van “professionelen”). Een preselectie zou perfect via de gemeenten kunnen verlopen.

In het provinciehuis zou men na 9 jaar wel eens de rommel mogen opkuisen: de mobiele volgspot (kostprijs destijds: 50.000 euro) hangt al jaren werkloos in de hoek en mag dus naar het containerpark. Misschien kan er wel iets anders de wandelgang in het provinciehuis opfleuren dan die lelijke fotomuur met 6000 contactafdrukken! (Dat kunstwerk kostte destijds ook al 50.000 euro)

Een paar grote computerschermen met de aangekochte kunstwerken, met Vlaams-Brabantse landschappen of met kunstfoto's of streekgerechten zouden al heel wat fraaier ogen!

Het tweejaarlijkse Kalmkunstfestival ‘In de luwte’ in Roosdaal is een zeer mooi project dat zeker de steun van de provincie verdient.

Vlaanderen wil intussen de kleinere podia met folkinitiatieven (bv. 't Smiske in Asse) niet meer te subsidiëren. Daar kan de provincie bijspringen!

Het Vlaams Belang wil

- de aangekochte kunstwerken publiek toegankelijk maken
- een tweejaarlijkse provinciale kunsttentoonstelling met het beste werk van Vlaams-Brabanders
- een opkuis van de zogezegde kunst (rommel) in het provinciehuis
- voldoende en blijvende ondersteuning van de kleinschalige kunstbeoefening zoals folkpodia en het kalmkunstfestival, Gooikoorts

15. Jeugdbeleid

De provincie heeft de afgelopen legislaturen heel wat initiatieven voor de jeugd genomen. Zo is er de ondersteuning voor jeugdbewegingen en jeugdhuisen, subsidie voor kwaliteitsverbetering van jeugdverblijven, een stevig uitgebouwde uitleendienst (Leuven en Relegem), het jeugdverblijfscentrum Hanenbos in Dworp, het coachen van organisatoren van fuiven op vlak van veiligheid, de organisatie van Rockvonk en andere muzikale projecten. Uiteraard steunen we deze aspecten van het beleid. Vraag is natuurlijk wat daarvan zal overblijven na de “binnenlandse staatshervorming”.

Hangplaatsen

Minder gelukkig waren we met het initiatief van SP.a-gedeputeerde Troch in 2008 om 5000 euro vrij te maken voor het creëren van “hangplaatsen” voor tieners.

Die kunnen misschien hier en daar nuttig zijn, mits aan een hele reeks voorwaarden is voldaan. Want bijna overal waar zulke plekken worden ingericht, werken die blijkbaar als een magneet op mensen met minder goede bedoelingen, waardoor het risico zeer groot is dat het gemeenschapsgeld gewoon weggesmeten is. Daarom moeten er minstens veiligheidsafspraken worden ingebouwd vooraleer er subsidies kunnen worden toegekend. Een goede verlichting, voldoende sociale controle, aanduiding van verantwoordelijken uit de buurt, regelmatig toezicht enz. Het zou immoreel zijn dat de provincie enkel geld zou geven en zich daarna niets meer willen aantrekken van dat veiligheidsaspect.

Blijkbaar viel onze kritiek niet in dovemansoren, want het voorstel werd omgebogen naar een investeringssubsidie van maximaal 20.000 euro voor de “jeugdvriendelijke inrichting van de openbare ruimte”.

Helaas blijft de provinciale jeugdraad vier jaar later nog steeds doordrammen in de oorspronkelijke socialistische richting: men wil per se de “tolerantie tegenover hangjongeren vergroten”, want “hangjongeren zijn voor ons geen probleem”.

Welnu, geregeld vormen die wel een probleem. Wanneer die bijvoorbeeld aan het cultureel centrum in Strombeek-Bever (2012) het bibliotheekpersoneel en de bezoekers herhaaldelijk intimideren, wanneer zij opzettelijk vernielingen aanrichten, dan moet daartegen opgetreden worden en moet de overheid daar geen eieren onder leggen.

Niemand heeft problemen met ontmoetingsplaatsen voor jongeren op zich, en de overheid dient daar ook genoeg in te investeren, maar daar hoort ook zelfdiscipline bij vanwege de jeugd. Criminaliteit en vandalisme aanvaarden we bij niemand, dus ook niet bij jongeren.

Allochtonen

Wij blijven gekant tegen extra middelen om allochtone jongeren toch maar naar de jeugdbewegingen proberen te lokken. Die staan open voor iedereen, net zoals de meeste andere verenigingen, en zij kunnen zich daar perfect bij aansluiten, maar helaas wensen de meeste allochtonen daar helemaal niet naartoe te komen. Dat heeft vooral te maken met culturele en religieuze oorzaken, niet met zogenaamde “kansarmoede”. Speciale “doelgroepencampagnes” zijn dan ook weggesmeten geld. Algemene promotie voor de jeugdbewegingen zou ongetwijfeld efficiënter zijn.

Gehoorschade

Bij de bespreking van de begroting 2009 stelden we voor dat we het voorbeeld van de provincie Limburg zouden volgen, waar een campagne tegen gehoorschade liep. Het jaar nadien ging de provincie op ons voorstel in, met succes trouwens.

Jeugdverblijfsinfrastructuur Onze provincie heeft nog steeds veel te weinig jeugdherbergen (enkel Leuven!), jeugdverblijfscentra en kampeerterreinen. Daarom mag daar voor ons best wat in geïnvesteerd worden. Het zal zeker ook het toerisme ten goede komen!

Het Vlaams Belang wil

- Het Jeugdcentrum Hanenbos blijvend promoten, ook bij gezinnen en verenigingen, om de bezettingsgraad nog verder op te trekken.
- Dat er bij “jeugdriendelijke inrichting van de openbare ruimte” ook rekening gehouden wordt met de veiligheidsaspecten, om vandalisme en criminaliteit te voorkomen
- Werk maken van extra jeugdherbergen, jeugdverblijfplaatsen en kampeerterreinen

16. Sport

We hadden doorgaans weinig problemen met het provinciaal sportbeleid. Men probeert de inwoners in beweging te krijgen zoals met het programma “Fit in 12 weken” ; verder zijn er de initiatieven voor personen met een handicap, de regionale sportwerking enz.

Een terrein om permanent motorsport uit te oefenen werd niet gevonden wegens te veel tegenkanting van de omwonenden, maar we vinden wel dat jaarlijkse initiatieven als de motorcross op de Kesterheide (Gooik) een kans moeten blijven krijgen.

Ons raadslid Robert Vanderstappen pleitte herhaaldelijk voor de aanleg van een wielerpiste in het arrondissement Leuven, maar die is tot op heden niet gerealiseerd.

Een aparte **vrouwensportdag** hoeft voor ons echt niet: dat kost gemakkelijk 30.000 euro of 60 euro per deelnemster. Waarom geen algemene sportdag waaraan elke Vlaams-Brabander, ongeacht zijn geslacht kan deelnemen?

Laat ons a.u.b. eens terug normaal doen en al die kunstmatige doelgroepen die daar meestal niet om vragen achterwege laten. Dan kun je ook op personeel besparen.

Taalbeleid

VZW De Rand en de provincie verspreidden een DVD met tips om het Nederlands te stimuleren op het sportterrein, maar dat is nog lang niet genoeg.

Er moet druk worden uitgeoefend op de Belgische voetbalbond KBVB om ervoor te zorgen dat de streektaal wordt gerespecteerd. In De Morgen van 30/6 lezen we nog het volgende:

“Een paar exemplarische situaties uit het recente verleden illustreren dit. Een ploegafgevaardigde van de jeugd werd vorig seizoen weggestuurd omdat hij de Franstalige scheidsrechter niet begreep en vroeg om in het Nederlands te zeggen wat het probleem was. Deze laatste voelde zich hierdoor heel beledigd. (“Nous sommes en Belgique, monsieur”, was zijn antwoord) Een Franstalige scheidsrechter in een wedstrijd met 10-jarige voetballertjes maakte vorig seizoen een verslag wegens wangedrag (zelfs racisme) op basis van een geheel verkeerde vertaling door zijn zontje, die langs de lijn stond. De man zelf begreep geen woord Nederlands.”

De provincie moet in elk geval ook actief tussenkomen om de splitsing te bekomen van alle nog unitair (Brabants) gebleven sporttakken zoals voetbal en andere. De gemeentebesturen moeten samen met de provincie kordaat optreden ten aanzien van clubs die het Nederlandstalig karakter van de streek niet eerbiedigen, onder meer via de intrekking van de subsidies en de ontzegging van toegang tot de sportinfrastructuur.

Vlaams Belang wil

- extra inspanningen van de provincie om het Vlaams karakter te laten naleven bij sportmanifestaties
- een splitsing van alle nog unitair gebleven sporttakken zoals voetbal
- een algemene Vlaams-Brabantse sportdag ipv een vrouwensportdag
- een wielerpiste in regio Leuven
- behoud van de jaarlijkse motorcross op de Kesterheide

17. Toerisme

De voorbije legislatuur werd er duidelijk een stukje achterstand ingehaald t.o.v. andere provincies, wat we zeker kunnen appreciëren.

Zo is het naast het wandelnetwerk ook het fietsknooppuntennetwerk nu sterk uitgebreid; alle fietsroutes uit het Dijleland, het Hageland, de Brabantse Kouters en het Pajottenland zijn samengebracht in een provinciedekkende fietskaart. Samen zijn ze goed voor 1.800 km fietsplezier. Ook de eigen webstek toerismevlaamsbrabant heeft in ieder geval bijgedragen tot het succes. Daarnaast werd de promotie opgedreven en het verblijfstoerisme aangemoedigd. 2011 was in elk geval een succesjaar: 6,3 % meer overnachtingen tot 1,5 miljoen.

We vinden het wel jammer dat er nog steeds geen “Vlaams-Brabant Card” werd uitgebracht, naar het voorbeeld van onze buurlanden (bv. de Luxemburg Card, de Berlin welcomeCard of de Salzburgerland Card). Daar koop je als toerist één pakket op maat (afhankelijk van je verblijfsduur en aantal gezinsleden) waarmee je dan bv. gratis op het openbaar vervoer mag en gratis of tegen fikse kortingen tientallen attracties, recreatiedomeinen of musea kan bezoeken. Dat kunnen ook privé-initiatieven zijn, zoals bv. wellness-centra.

Op die manier zouden we onze troeven beter en overzichtelijker kunnen bundelen en de toeristen wellicht kunnen overtuigen om langer bij ons te blijven.

Gedeputeerde Swinnen beloofde ons wel van daar een aantal voorbereidende stappen in die richting te zetten.

Taalkwesties: Meer dan eens kaarten we het misbruik van het provincielogo aan door derden, zoals de floralientoonstelling in Groot-Bijgaarden (2009/2011). Iedere keer werd de indruk gewekt dat de provincie sponsor was van dit initiatief, waarbij men een volledig tweetalige campagne voerde in Vlaamse gemeenten in de rand zoals Dilbeek. De organisatoren werken hoofdzakelijk met Franstalige commerciële partners. De toeristische dienst schreef weliswaar de Floralia Brussels aan en vroeg om een meer Vlaamse naam te zoeken en het Nederlandstalig karakter van de gemeente te respecteren, anders zou men het evenement niet meer promoten. Benieuwd wat dat oplevert bij de volgende editie, want op het eerste zicht lijken die erg hardleers. Ze gaan prat op hun internationale uitstraling en schermen met het nepargument dat het goedkoper is om meertalige publiciteit te voeren.

Een lichtpuntje: de affiches die we in mei 2012 zagen hangen in Groot-Bijgaarden waren eentalig Nederlands!

De provincie ging zelf ook in de fout toen ze op de dag van de aardbei in Tienen (2008) haar stand liet bemannen door een Nederlandsonkundige. De uitleg was daar dat het ging om een initiatief van RISO dat allochtonen de kans wil geven om werkervaring op te doen.

Tja, dan moet men die mensen maar eerst een cursus Nederlands laten volgen!

Vlaams Belang wil

- dat toeristische standen van de provincie steeds bemand zijn met mensen die behoorlijk Nederlands spreken
- de invoering van een Vlaams-Brabant Card, om onze toeristische troeven in één gunstpakket aan te bieden, opdat men hier langer zou verblijven en meer zou bezoeken
- goede kwaliteitscontrole op het wandel- en fietsroutenetwerk (sommige fietspaden zijn in erbarmelijke staat)
- stimuleren van de verblijfsaccommodatie (jeugdherbergen, kampeerterreinen, hoevetoerisme, ...), al dan niet met hulp van de Vlaamse overheid

18. Een financieel gezonde provincie

Geen nieuwe belastingverhoging, begrotingen waren een fluitje van een cent

De provinciale belastingen (opcentiemen op de onroerende voorheffing) werden gelukkig niet meer verhoogd in deze legislatuur. Wonen in de streek werd sowieso al een pak duurder, dus was het zeker niet wenselijk om daar nog een schep bovenop te doen.

In 2008 kon de provincie een onverwachte meevaller van 30 miljoen euro incasseren, wat ervoor zorgde dat men 5 jaar lang aan schuldafbouw kon doen, ruimte had voor heel wat nieuwe subsidies en bovendien het reservefonds opnieuw kon aanvullen.

Anderzijds was er de bewuste techniek om de investeringen te overschatten en de inkomsten te onderschatten, wat het jaar nadien steeds resulteerde in een flink overschot.

De deputatie wil natuurlijk ook niet dat de bevolking weet dat we eigenlijk geld te veel hebben, anders zou de roep kunnen ontstaan dat de opcentiemen naar beneden kunnen; ook de Vlaamse regering zou dan wel eens op het onzalig idee kunnen komen dat bijvoorbeeld het provinciefonds in feite overbodig is.

In de periode 2006-2010 ging het jaarlijks over een onderschatting van meer dan 5 miljoen. De investeringen daarentegen werden in de periode 2007-2010 gemiddeld met 19 miljoen per jaar overschat. Een voorbeeldje daarvan voor 2011 en 2012: voor huisvestingsleningen schrijven we meer dan 7 miljoen in, terwijl we daar in 2009 en 2010 minder dan de helft van uitgaven.

Zelfs in de meerderheid gaf men toe dat de realisatiegraad van de investeringen ondermaats bleef en heel wat projecten jaar na jaar werden doorgeschoven.

En ten slotte had de provincie niet te lijden van de crisis zoals de Vlaamse en federale regeringen, aangezien onze belastingen totaal los staan van de economische toestand. Als je nergens genoodzaakt bent om te snoeien, is het natuurlijk wel gemakkelijk!

De prognoses voor 2013 en 2014 zien er minder rooskleurig uit: het reservefonds dreigt op twee jaar gehalveerd te worden. Maar dat is nog lang niet zeker.

	2007	2012
Subsidies	25,8 miljoen (18,6%)	43,5 (27,3%)
personeelskosten	52.1 miljoen (37,6%)	66 miljoen (41%)

Schulden	25,2 miljoen (18%)	12,4 miljoen (7,8%)
Totaal uitgaven	138 miljoen	159 miljoen
Belastingen opcentiemen	78 miljoen	90 miljoen
Reservefonds	15,6 miljoen	33,7 miljoen

Partijsubsidies

Sinds 2003 krijgen alle fracties (200.000 €) en partijen (600.000 €) een pak geld van de provincies. Het geld wordt weliswaar correct verdeeld, maar het is véél meer dan nodig. Schaf dus die 600.000 € af, de partijen krijgen al meer dan genoeg uit de staatsruif.

Het Vlaams Belang wil

- geen verhoging van de provinciale opcentiemen
- geen invoering van een algemene provinciebelasting
- overbodige taken (bv. ontwikkelingshulp) afstoten
- minder geld voor de multikul, zeker geen opleg bovenop de Vlaamse en federale subsidies
- minder geld voor de politieke partijen

19. Personeel, Vera

19.1 Personeelsbeleid

De huidige deputatie begon aan het personeelsbeleid eind 2006 met het “advies” van het gerenommeerde consultantbureau PriceWaterhouseCoopers. Voor dit personeelsbehoefteplan (profetisch het Plus-project genoemd) betaalde de provincie – lees de belastingbetaler – de som van € 245.388 of zo’n slordige 10 miljoen oude Belgische franken. Na de splitsing van de provincie Brabant in 1995 erfde Vlaams-Brabant een aan de eigen behoefte onaanangepast personeelsbestand. Meer dan 10 jaar later, op 1 augustus 2005, telde de provincie zo’n 681 voltijds equivalente personeelsleden. Op het eerste zicht zou je verwachten dat een deskundige studie wel wat efficiëntie in de dienstverlening -en personeelsbesparing- zou kunnen opleveren. Maar studies voor een overheid in dit land verlopen in werkelijkheid heel anders dan in de privé-sector. Bij de overheid eindigt een personeelsbehoeftestudie blijkbaar steeds in een nóg grotere personeelsbehoefte. PriceWaterhouseCoopers kwam uit op een personeelsbehoefte van 756 voltijds equivalenten, komende van 740. Het valt hierbij op dat het vooral de universitaire niveaus in de centrale diensten waren die dienden te worden uitgebreid.

De huidige deputatie heeft echter de voorgestelde, ingewikkelde structuren van PWC niet gevolgd.

Gedurende deze legislatuur werd de personeelsformatie zo’n 8 keer met mondjesmaat bijgestuurd volgens de behoeften van het ogenblik. Uiteindelijk komt de personeelsformatie op 754 uit, wat bijna overeenstemt met het door PWC bepaalde aantal.

De samenstelling van de personeelsformatie ziet er echter helemaal anders uit. Men kan dan ook besluiten dat de PWC studie eigenlijk weggegooid geld was.

De interne staats hervorming heeft hierbij een grote rol gespeeld : Vlaanderen vraagt de provincies voortdurend nieuwe zaken zoals registraties betreffende kleinhandel, welzijn...

De functies worden voortdurend opgewaardeerd zodat men nu al aan 186 bestuurssecretarissen toe is.

Opmerkelijk is ook de optie om met meer contractuelen te werken i.p.v. statutairen.

De reden hiervoor is dat de provincie niet weet wat de interne staatshervorming op langere termijn in de volgende legislatuur gaat brengen. Men weet zelfs niet of het meer of minder werk gaat betekenen. In die optiek is de keuze voor contractuelen dan ook begrijpelijk. (Het pensioenverschil tussen beide groepen werd de voorbije legislatuur met de helft verkleind.)

Het Vlaams Belang is van mening dat de provincie maximaal dient mee te werken om diensten en bevoegdheden over te dragen naar andere bestuursniveaus indien dit de efficiëntie ten goede komt. Onze boodschap naar de nieuwe deputatie toe is dan ook duidelijk: alleen een ontvette provincie kan in 2013 een nieuwe en gevoelige geldelijke aanslag op de belastingbetaler voorkomen. In het belang van de Vlaams-Brabander zal het Vlaams Belang aan die weg timmeren.

19.2. VERA

Tijdens de voorbije legislatuur is Vera geëvalueerd van een leverancier van websites naar een dienstverlener op maat van de lokale besturen. Agendaweb is reeds weg .

Momenteel zijn er 157 lokale besturen die samenwerken met Vera. Hosted mail levert hen oplossingen op maat. Vele kleine gemeenten werken op initiatief van VERA sinds kort samen en vormen op ICT-vlak samen centrumsteden.

Na het bibliotheek-project is er recent ook het digitaal sociaal huis verwezenlijkt door Vera. De Vlaamse regering kent dergelijke projecten toe aan Vera omwille van efficiëntie en deskundigheid.

Ook de opleidingen en de consultantieopdrachten van Vera zijn al jaren in trek bij de besturen.

De deputatie kon het echter niet laten om een studie van 75.000 € te laten uitvoeren betreffende de meest efficiënte ICT-organisatie naar de lokale besturen toe. Als het de bedoeling was Vera hiermee aan de kant te schuiven, heeft men de bal lelijk mis geslagen. Uit de bevraging bij de lokale besturen kwam een zeer positief beeld van Vera naar voren.

Op 24 september 2010 kon Vera dan ook fier de tiende verjaardag vieren met een hoogstaand cultureel evenement : Scala en 10 jaar Vera werden er vereeuwigd.

Het succes van VERA is zeer zeker te danken aan inzet en deskundigheid van de personeelsleden, maar ook met de coherente werking van de Raad van Bestuur.

Deze RVB is samengesteld uit 2 externe deskundigen en één politicus uit elke politieke partij, met een stemgewicht evenredig met de sterkte van de partij die men vertegenwoordigt.

Niemand wordt uitgesloten. Het woord “Cordon Sanitaire” kent VERA niet.

Deze formule heeft nog tal van voordelen :

-het is een correcte democratische samenstelling.

-er wordt een minimum aan zitpenningen uitbetaald

-er zitten enkel representatieve en competente mensen in die op de eerste plaats dit bedrijf willen leiden naar succes.

-door de aanwezigheid van 2 ICT-professoren is deskundigheid over de kernactiviteit van de onderneming aanwezig op de raad van bestuur : ook op technisch vlak worden de beslissingen met kennis van zaken genomen.

-het secretariaat wordt waargenomen door de ICT-directeur van de provincie, wat de samenwerking met de eigen provinciale IT-dienst moet garanderen.

Deze wijze van samenstelling van een RVB is een schoolvoorbeeld waar Vlaams-Brabant fier mag op zijn.

Het Vlaams Belang wil

- een zuinig en doordacht aanwervingsbeleid
- maximaal medewerking om diensten en bevoegdheden over te dragen naar andere bestuursniveaus indien dit de efficiëntie ten goede komt
- de huidige positieve werking van VERA behouden

20. Meer democratie

Het Vlaams Belang heeft altijd al getwijfeld aan het nut van de provincies, en ziet ze op termijn liefst verdwijnen, maar ze zijn wel democratisch gekozen door de burger, en zolang ze bestaan moeten ze goed en zuinig bestuurd worden. Maar ze moeten ook een stuk democratischer gaan werken.

20.1 Te weinig debat in de raad

Het provinciedecreet van 2005 gaf de provincieraad de kans om een deel van haar bevoegdheden naar de deputatie over te hevelen, met de bedoeling dan meer tijd te kunnen steken in “debat”. Maar het tegendeel gebeurde: Vlaams-Brabant delegerde maximaal naar de deputatie: alles beneden de 67.000 euro maar ook al wat in de begroting is ingeschreven en minder dan 500.000 euro bedraagt! Bijgevolg stonden er minder punten dan ooit op de agenda, die soms al op een uur afgehandeld was. Als Vlaams Belang en Groen niet geregeld waren tussengekomen, was alles nog sneller afgehaspeld! Vaak moesten vergaderingen zelfs afgelast worden bij gebrek aan agendapunten.

20.2. Slecht voorbeeld: oppositie wordt benadeeld in bureau en commissies

Waar de oppositie in de raad 1/3 van de mandaten heeft, kreeg ze in het bureau maar 3 van de 13 zitjes (23 %) en in de raadscommissies 5 van de 18 (28%), ondanks de decretale verplichting dat de raadscommissies een afspiegeling moeten zijn van de provincieraad. Ons protest hiertegen werd evenwel door Marino Keulen (Open VLD) afgewezen.

20.3. Intercommunales en co

Afvaardiging is een klucht

In de provincie zelf gaat het al niet eerlijk toe, maar voor de afvaardigingen in intercommunales en andere instellingen is het nog véél erger.

Aan de provincieraadsleden werden nog een pak afgeleide mandaten toegewezen, in intercommunales als Haviland en Interleuven, huisvestingsmaatschappijen, waterschappen enz. Voor sommige vergaderingen krijgt men enkel een verplaatsingsvergoeding, voor andere een zitpenning. Een aantal mandaten in raden van bestuur worden wel zwaarder gehonoreerd. In 2008 maakten we een optelsommetje. Van de 353 toegekende mandaten gingen er liefst 323 of

91 % naar de meerderheid! Nochtans hebben die partijen samen maar 65 % van de stemmen. Vlaams Belang haalde 18 % van de stemmen en kreeg amper 4% van de mandaten. Dat zijn dan meestal nog instellingen waar men wettelijk verplicht is om voor een evenredige samenstelling te kiezen, anders hadden we er nog minder gekregen.

In de Vlaamse Vereniging voor Provincies zijn alle 13 mandaten voor de meerderheid. Daarmee is Vlaams-Brabant de éنية provincie die geen oppositieleiden naar de VVP afvaardigt.

Waarom zo'n wanverhouding? Simpelweg, omdat men daar niet van pottenkijkers houdt en

omdat er centen mee te verdienen zijn.

De decretale richtlijnen hierover schieten dus overduidelijk te kort, want bijna alles wordt overgelaten aan de willekeur van de meerderheid.

Nochtans weet die meerderheid meestal wel de kritische maar positieve inbreng te waarderen in bijvoorbeeld Vera (autonoom provinciebedrijf) en in de POM (provinciale ontwikkelingsmaatschappij), waar de oppositie wel toegelaten moest worden. Waarom kan dat dan ook niet in de intercommunales?

Afgevaardigden trekken wel zitpenningen, maar brengen amper verslag uit

De verplichting om vanuit die instellingen 2 x per jaar verslag uit te brengen is door de provincie wel heel erg minimalistisch ingevuld: af en toe komen voorzitters of directeurs van die instellingen in een (verenigde) raadscommissie een stand van zaken geven; haast nooit wordt er verslag uitgebracht door de raadsleden-vertegenwoordigers zelf. En als het dan toch misloopt zoals in Havicrem (2007) Haviland of bij de sociale woningmaatschappij Inter-Vilvoordse, geven ze niet thuis. Het enige wat we als raadslid vastkrijgen is een jaarverslag, maar dat kan opgepoetst worden tot er geen enkel schoonheidsvlekje meer te bespeuren valt. Verslagen van algemene vergadering, raad van bestuur en directiecomité zijn zagezegd niet beschikbaar bij de provincie; ze vragen aan de afgevaardigde of aankloppen bij de instelling helpt al evenmin. Ook daar ontbreekt duidelijk een wettelijk kader!

Maar intussen moet het provinciebestuur de zaken beter opvolgen. Het volstaat niet dat er een vertegenwoordiger op de vergaderingen van de diverse nuttige en onnuttige vzw's en organisaties aanwezig is. Richtlijnen worden niet gegeven; opvolging is er niet. Er zou een "controlecomité" moeten komen bestaande uit enkele technocraten, een lid van de deputatie en een vertegenwoordiger van alle partijen. Dat comité zou op geregelde tijdstippen moeten samenkomen om de verslagen te beoordelen. Speciale aandacht zou moeten gaan naar het financiële luik van die verslagen. Ook jaarverslagen en begroting zouden grondig moeten geanalyseerd worden. Niet alle vertegenwoordigers zijn in staat of hebben de tijd om dit te doen.

Positief is wel dat de stukken i.v.m. deelname aan algemene vergaderingen die tegenwoordig voorgelegd worden aan de raad een stuk uniformer en gestoffeerder zijn dan in het begin van de legislatuur. Daar hebben we zeker ons steentje toe bijgedragen!

20.4. Zelfpromotie in de pers

De deputatie heeft werk gemaakt van een **persbeleid**, waarbij nauwkeurig wordt gemeten hoeveel artikels een persbericht of een persconferentie opleveren.

Daarnaast wordt er veel geld uitgetrokken om de provincie te promoten via de Vlaamse Brabander, de webstek, de bijdragen in de Streekkrant en/of De Zondag, de uitzendingen op Ringtv en RObtv

Op zich is dat een begrijpelijke marketingstrategie. Maar we geven toch geen applaus.

Laten we ook de nadelen even opsommen:

- a) De oppositie komt haast nooit aan bod
- b) De gedeputeerden maken ongegeneerd reclame voor zichzelf
- c) hoge kostprijs: begroot op 0,8 miljoen € (2008), 1,1 (2009); 1,2 (2010), 1,3 (2011), 1,4 (2012)

We dienden bv. klacht in tegen de vijf bladzijden reclame voor de gedeputeerden (februari 2012), waarin ze hun realisaties opsommen en hun plannen. Dit gaat lijnrecht in tegen de

omzendbrief van minister Bourgeois, die stelt dat men in een verkiezingsjaar uit eigen beweging strenge regels moet opleggen. Maar helaas, wat antwoordde die? Tja, dit artikel kadert in een jaarlijkse “publiekscampagne”, zo’n artikel verschijnt niet enkel dit jaar. Mijn voorganger (Keulen, Open VLD) heeft dat al eerder gezegd, dus neem ik geen verdere maatregelen.

Zijn omzendbrief is dus maar om te lachen: wie elk jaar zondigt, mag dat in een verkiezingsjaar ook doen. N-VA = *Niets Veranderen Alstublieft!* (lees: want als wij in de deputatie zitten mogen we dat ook doen!)

Het Vlaams Belang wil

- een eerlijke, proportionele verdeling van de mandaten in bureau en raadscommissies
- Bij de start van de volgende legislatuur zo weinig mogelijk bevoegdheden overdragen aan de deputatie.
- Actuele thema’s als debat agenderen (bv. Uplace, cijfers anderstaligen in het onderwijs, ...)
- Enkel afvaardiging van provincie in andere instellingen als dat een meerwaarde biedt voor de provincie en er democratische controle mogelijk is
- Alle afvaardigingen van de provincie in intercommunales samenstellen volgens de sterkte van de fracties
- een decretale verplichting om provincieraadsleden inzage te geven in de bestuursdocumenten en om de afgevaardigden vragen te stellen over de werking van die instellingen.
- een controlecomité oprichten om de instellingen beter in de gaten te houden
- voorrang voor de provincieraad bij de voorstelling van de begroting (nu krijgt de pers die eerst!)
- terughoudendheid van de deputatie in de publicaties, promotieartikels en nieuwsuitzendingen
- aandacht voor het debat in de raad, waarbij ook de oppositie in de media aan bod kan komen